

การเปิดรับสื่อ ความรู้ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วม
ในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

เกรียงไกร พัฒนกุลโกเมธ
ทิตพงษ์ สุทธิรัตน์

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนจากงบประมาณเงินผลประโยชน์ ประจำปีงบประมาณ 2553
คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง "การเปิดรับสื่อ ความรู้ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร" มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 4 ประการ คือ

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่อของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งกำหนดใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative) โดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลด้วยการวัดเพียงครั้งเดียว (One shot Descriptive Study) ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครทั้งหญิงและชาย ที่มีพฤติกรรมสูบบุหรี่และไม่สูบบุหรี่จำนวน 400 คน โดยผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. เพศ อายุ ระดับการศึกษา สภาพแวดล้อมในครอบครัว ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน แต่ในกรณีของพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ อายุ และ ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ที่ต่างกัน ส่วนตัวแปรด้าน เพศ และสภาพแวดล้อมในครอบครัว ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่
2. เพศ อายุ ระดับการศึกษา สภาพแวดล้อมในครอบครัว ที่แตกต่างกันมีผลต่อความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่แตกต่างกัน
3. อายุ ระดับการศึกษา สภาพแวดล้อมในครอบครัว ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ไม่แตกต่างกัน แต่ เพศ ที่แตกต่างกัน ซึ่งในที่นี้คือ เพศหญิง มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่มากกว่า เพศชาย
4. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ แต่พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

5. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการ
รณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ แต่พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่มี
ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

6. ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการ
รณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้จะสำเร็จลุล่วงลงมิได้ หากปราศจากความช่วยเหลือของบุคคลหลายฝ่าย ทั้งเพื่อนอาจารย์และเจ้าหน้าที่ประจำคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และขอขอบคุณ กำพล ดวงพรประเสริฐ เพื่อนรุ่นน้อง สำหรับมิตรภาพและความช่วยเหลืออันมีค่าในด้านต่าง ๆ

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ และสามารถนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ ให้ได้ผลอย่างเป็นรูปธรรมในเวลาต่อไป

คณะผู้จัดทำ

คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

พ.ศ. 2553

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญตาราง	(7)
บทที่	
1. บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	3
ปัญหานำวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	6
นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	8
2. แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น (Adolescence).....	9
แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์.....	11
ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคล	14
ทฤษฎีการเลือกในการสื่อสาร	15
แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ ทักษะคิด และ พฤติกรรม.....	16
พฤติกรรม (Behavior) หรือการปฏิบัติ (Practice).....	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20

3. ระเบียบวิธีวิจัย	25
การวิจัยเชิงปริมาณ	
ประชากรที่ศึกษา	25
กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่ม	25
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	27
การวัดค่าตัวแปรและเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบ	29
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	35
การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	35
การเก็บรวบรวมข้อมูล	36
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	36
4. ผลการวิจัย	38
การวิจัยเชิงปริมาณ	
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์	38
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม的开รับสื่อมวลชน	41
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม的开รับข่าวสารการ รณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่	48
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่	51
ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม的开มีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการ งดสูบบุหรี่	57
ตอนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน	64
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	90
สรุปผลการวิจัยเชิงปริมาณ	91
อภิปรายผลการวิจัย	98

ภาคผนวก	
ก แบบสอบถาม ก.....	107
ข ตัวอย่างสื่อที่ใช้ในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่.....	114
บรรณานุกรม.....	117
ประวัติการศึกษา.....	120

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	38
2	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ.....	39
3	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา...	39
4	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสภาพแวดล้อมใน ครอบครัว.....	40
5	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาในการชม โทรทัศน์ในแต่ละวัน.....	41
6	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทรายการ โทรทัศน์ที่ชอบชมมากที่สุด.....	42
7	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งในการ อ่านหนังสือพิมพ์ต่อสัปดาห์.....	43
8	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคอลัมน์ที่ชอบอ่านใน หน้าหนังสือพิมพ์มากที่สุด.....	43
9	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาในการฟัง รายการวิทยุในแต่ละวัน.....	44
10	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทรายการวิทยุ ที่ชอบฟังมากที่สุด.....	45
11	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาในการใช้ อินเทอร์เน็ตในแต่ละวัน.....	46
12	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของเว็บไซต์ ที่ชอบเข้าใช้บริการมากที่สุด.....	47
13	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่.....	48
14	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้เรื่องโทษพิษภัย จากบุหรี่.....	51

ตารางที่		หน้า
15	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคะแนนรวมความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่.....	55
16	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่.....	56
17	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการสูบบุหรี่ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน.....	57
18	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรมการสูบบุหรี่สำหรับผู้ที่ยังสูบบุหรี่.....	58
19	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือให้ความร่วมมือในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่.....	58
20	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งในการให้คำแนะนำ / ตักเตือน / ชักชวนผู้ที่สูบบุหรี่ ให้เกิดการลด ละ เลิกบุหรี่...	59
21	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งในการบริจาคเงินให้กับองค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่.....	59
22	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งในการช่วยเผยแพร่เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่.....	60
23	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่เช่น วึ่ง/เดินรณรงค์.....	60
24	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งในการหาความรู้เกี่ยวกับโทษภัยของบุหรี่ และวิธีป้องกัน รวมถึงวิธีในการเลิกบุหรี่แบบใหม่ๆ.....	61
25	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเหตุผลที่ทำให้ชอบเข้าไปมีส่วนร่วมกับการรณรงค์มากที่สุด.....	62
26	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเหตุผลที่ไม่เคยมีส่วนร่วมกับการรณรงค์.....	63
27	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนจำแนกตามเพศ.....	65

ตารางที่		หน้า
28	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าความแปรปรวนพฤติกรรมกรรมกร เปิดรับสื่อมวลชนจำแนกตามอายุ.....	66
29	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าความแปรปรวนพฤติกรรมกรรมกร เปิดรับสื่อจำแนกตามระดับการศึกษา.....	67
30	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมกรเปิดรับสื่อ มวลชนจำแนกตามสภาพแวดล้อมในครอบครัว.....	68
31	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมกรเปิดรับข่าวสาร รณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่จำแนกตามเพศ.....	69
32	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าความแปรปรวนพฤติกรรมกรรมกร เปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่จำแนกตามอายุ.....	70
33	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ของพฤติกรรมกรรมกรเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างๆ กันเป็นรายคู่ โดยวิธีผลต่างนัย สำคัญ (LSD).....	71
34	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าความแปรปรวนพฤติกรรมกรรมกรเปิด รับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่จำแนกตามระดับการศึกษา.....	72
35	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของ พฤติกรรมกรรมกรเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่นใน เขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่างๆ กันเป็นรายคู่ โดยวิธีผล ต่างนัยสำคัญ (LSD).....	73
36	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมกรเปิดรับข่าวสาร รณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่จำแนกตามสภาพแวดล้อมในครอบครัว.....	74
37	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เรื่องโทษพิษภัยจาก บุหรี่จำแนกตามเพศ.....	75
38	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าความแปรปรวนความรู้เรื่องโทษ พิษภัยจากบุหรี่จำแนกตามอายุ.....	76

ตารางที่		หน้า
39	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างๆ กันเป็นรายคู่ โดยวิธีผลต่างนัยสำคัญ(LSD).....	77
40	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าความแปรปรวนความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่จำแนกตามระดับการศึกษา.....	78
41	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่างๆ กันเป็นรายคู่ โดยวิธีผลต่างนัยสำคัญ (LSD).....	79
42	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่จำแนกตามสภาพแวดล้อมในครอบครัว.....	80
43	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่จำแนกตามเพศ.....	81
44	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าความแปรปรวนพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่จำแนกตามอายุ.....	82
45	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าความแปรปรวนพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่จำแนกตามระดับการศึกษา.....	83
46	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่จำแนกตามสภาพแวดล้อมในครอบครัว.....	84
47	แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนกับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่.....	85
48	แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่กับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่.....	86
49	แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่.....	87
50	แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่.....	88

ตารางที่

หน้า

51	แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความรู้เรื่องโทษพิษภัยจาก บุหรี่กับพฤติกรรมกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่.....	89
----	---	----

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในวันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ.2547 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชดำรัสแก่พลกนิกร เนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา 5 ธันวาคม ซึ่งใจความสำคัญตอนหนึ่งพระองค์ทรงตรัสด้วยความห่วงใยเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นไทย

ข้อมูลการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นไทย จากการสำรวจซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนเมษายน พ.ศ.2547 โดยวิธีสัมภาษณ์ประชากรอายุตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป พบว่าประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปมีจำนวน 49.4 ล้านคน เป็นผู้สูบบุหรี่ประมาณ 11.3 ล้านคน หรือร้อยละ 23.0 ผู้สูบบุหรี่เป็นประจำทุกวัน 9.6 ล้านคน หรือร้อยละ 19.5 และสูบนานๆ ครั้ง 1.7 ล้านคน หรือร้อยละ 3.5 เป็นชายร้อยละ 43.7 เป็นหญิงเพียงร้อยละ 2.6 และผู้สูบบุหรี่ส่วนใหญ่อยู่นอกเขตเทศบาล โดยมีอัตราร้อยละ 25.5 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ)

นอกจากนี้ยังพบว่าวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 15 – 24 ปี มีการสูบบุหรี่ร้อยละ 11.2 ซึ่งแม้กลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 15 – 24 ปี จะมีจำนวนผู้สูบบุหรี่เป็นอันดับที่ 3 ของกลุ่มผู้สูบบุหรี่ทั้งหมด แต่เป็นกลุ่มของผู้ที่เริ่มทดลองสูบบุหรี่ และจะกลายเป็นผู้ติดบุหรี่ในอนาคต หากมีการลดการสูบบุหรี่ของผู้ที่มีอายุระหว่าง 15 – 24 ปี ได้ ก็จะทำให้จำนวนผู้สูบบุหรี่ในกลุ่มอื่นๆลดลงด้วย (มติชน ปีที่ 27 ฉบับที่ 9774 วันจันทร์ ที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2547 หน้า 33)

จากสาเหตุที่ได้กล่าวมาแล้ว ทำให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ต่างพร้อมใจสนองพระราชดำรัส โดยได้จัดให้มีโครงการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ขึ้นอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

ในด้านของภาครัฐ กระทรวงสาธารณสุข เป็นหน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่ เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพอนามัย การป้องกัน ควบคุม และรักษาโรคภัย การฟื้นฟูสมรรถภาพของประชาชน ได้ดำเนินโครงการรณรงค์ประชาสัมพันธ์กฎหมายห้ามจำหน่าย สุรา – บุหรี่ แก่เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี และจำกัดเวลาจำหน่ายสุราโดยจัดทำสติ๊กเกอร์ห้าเดือนร้านค้าไม่ให้จำหน่าย บุหรี่ สุราให้เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี โดยจะติดสติ๊กเกอร์รณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ให้กับร้านค้ากว่า 500,000 ร้านทั่วประเทศ

สำหรับในเขตพื้นที่ของกรุงเทพมหานคร ได้มีการดำเนินการติดป้ายประชาสัมพันธ์ พร้อมทั้งกระจายเสียงตามสาย เพื่อรณรงค์งดสูบบุหรี่ภายในศูนย์กีฬาทุกแห่ง และสถานที่สาธารณะ อาทิ ร้านอาหาร โรงเรียน สถานที่ราชการ โรงพยาบาล

(<http://www.thaihealth.or.th/tobacco.php>)

นอกจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่ดำเนินโครงการรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อการงดสูบบุหรี่แล้ว ยังมีหน่วยงานอื่นที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมดังกล่าวด้วย เช่น องค์กรสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ ทั้งสื่อหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ รวมถึงสื่ออินเทอร์เน็ต ที่พร้อมใจกันให้ข้อมูลข่าวสารในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ เพื่อให้ประชาชนได้ตระหนักถึงโทษของการสูบบุหรี่ที่ทำให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพและเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อสังคมอีกด้วย

ปัจจุบัน แม้ทางภาครัฐจะออกมาตรการที่หลากหลาย เพื่อควบคุมและลดปริมาณผู้เสพติดบุหรี่ให้ต่ำลง เช่น ออกกฎหมายห้ามตั้งโชว์บุหรี่ตามร้านสะดวกซื้อและร้านขายของปลีกย่อยทั่วไป, การห้ามขายบุหรี่ในลักษณะแบ่งซองบุหรี่ขายเป็นมวน รวมถึงมาตรการจำกัดพื้นที่สูบบุหรี่ที่เข้มงวดมากขึ้น ด้วยการออกกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในที่สาธารณะรวมถึงสถานบริการต่าง ๆ ก็ตาม

การออกมาตรการขึ้นภาษีบุหรี่ หรือการใช้กลยุทธ์การรณรงค์ด้วยความกลัว ด้วยการแสดงให้เห็นถึงโทษภัยของการสูบบุหรี่ ผ่านภาพคำเตือนที่นรกัลบนซองบุหรี่ ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ภาครัฐนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการควบคุมและลดปริมาณผู้เสพติดบุหรี่ แต่ดูเหมือนว่ากฎหมายข้อห้ามทั้งหมดที่ภาครัฐได้บังคับใช้นั้น ยังไม่สามารถควบคุมและลดปริมาณการบริโภคบุหรี่ของประชาชนลงได้อย่างชัดเจนนัก

ผลสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งสำรวจการสูบบุหรี่ของประชากรไทยพบว่า ในช่วง 7 ปี (2544-2550) พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของประชากรไทย อายุ 15 ปีขึ้นไป ที่สูบบุหรี่เป็นประจำมีแนวโน้มลดลงเพียงเล็กน้อย คือ ลดลงจากร้อยละ 22.5 เป็น 19.5 18.9 และ 18.5 ตามลำดับ โดยมีอัตราการลดลงที่ชะลอตัวในปี 2550 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ)

รศ.ธราดล เก่งการพานิช อาจารย์จากคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล กล่าวถึงการสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นหญิงไทย ปี พ.ศ.2551 ในกลุ่มวัยรุ่นหญิงอายุระหว่าง 13 - 25 ปี จำนวน 3,093 คน พบว่า วัยรุ่นหญิงเริ่มสูบบุหรี่อายุต่ำกว่า 12 ปี เท่ากับร้อยละ 10.2 และเริ่มสูบบุหรี่เกือบทุกวันร้อยละ 42.1

สำหรับปริมาณบุหรี่ที่สูบ พบว่า ร้อยละ 33 สูบวันละมากกว่า 5 มวน นอกจากนั้นยังพบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่ร้อยละ 92.4 รู้ว่าสูบบุหรี่แล้วจะเป็นมะเร็งปอด ร้อยละ 84.9 ทำให้ฟันเหลือง ร้อยละ 84 ทำให้ถุงลมโป่งพอง (<http://www.thaihealth.or.th/node/8439>)

ผศ.ศุภวรรณ มโนสุนทร หัวหน้าศูนย์ข้อมูลเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข (สธ.) เปิดเผยในงานสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์เครือข่ายครู 4 ภาค "พลังครูนักรณรงค์เพื่อโรงเรียนปลอดบุหรี่" ที่โรงแรมปรีณัฐ พาเลซ ว่าการสูบ

บุหรืของเยาวชนไทยในภาพรวมยังมีจำนวนคงที่ จากการสำรวจการสูบบุหรืในเยาวชน อายุ 13-15 ปี พบว่า ความชุกของการสูบบุหรืในปี 2548 และปี 2552 เป็นร้อยละ 11.7 เท่ากัน แต่น่าสังเกตว่า เยาวชนกลับสูบบุหรือื่นๆ และบุหรืไร้ควันเพิ่มขึ้น

เหตุผลที่เป็นเช่นนั้นเพราะบุหรืที่ถูกต้องตามกฎหมายมีราคาสูง จึงสูบบุหรืชนิดอื่น เช่น ซิการ์ สุคก้า บารากู่ และบุหรืมวนเอง ร้อยละ 10.8 และสูบบุหรืไม่มีควัน เช่น เคี้ยวยาเส้น ยาสูบ อม ยานัตถ์ และหมากพลู ร้อยละ 5.8

นอกจากนั้นยังพบว่าในปี 2552 เยาวชนหันมาเคี้ยวยาเส้นถึงร้อยละ 5.7 เนื่องจากหาซื้อ ง่าย ราคาถูก และมีการโฆษณาชวนเชื่อทางอินเตอร์เน็ตอย่างกว้างขวาง นอกจากนี้เยาวชนที่ไม่ เคยสูบบุหรืแต่อยากลองสูบบ้างยังมีมากถึงร้อยละ 70 (<http://www.thaihealth.or.th/node/14813>)

จากทั้งหมดที่กล่าวมา จึงน่าจะทำให้เห็นภาพได้ว่า ปัญหาการเสพติดบุหรืในประเทศไทย โดยเฉพาะกับกลุ่มวัยรุ่น อยู่ในภาวะที่น่าเป็นห่วงเพียงใด และยังสะท้อนให้เห็นว่ามาตรการต่าง ๆ ของทางภาครัฐ ที่ออกมาเพื่อรณรงค์ให้ประชาชนลด ละ เลิก บุหรืนั้นยังไม่เกิดสัมฤทธิ์ผลอย่าง เพียงพอ

ดังนั้นงานวิจัยครั้งนี้ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจการเปิดรับข่าวสารของกลุ่มวัยรุ่น ที่มี ความสัมพันธ์ต่อความรู้เรื่องโทษพิษภัยของบุหรื และต่อพฤติกรรมกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ เพื่อการงดสูบบุหรื โดยผู้วิจัยมุ่งหวังว่า ผลของการวิจัยสามารถนำไปใช้สนับสนุนการวางแผน รณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรื ให้ได้ผลอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่อของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรืของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรืของกลุ่มวัยรุ่นใน เขตกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจาก บุหรื และพฤติกรรมกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรืของกลุ่มวัยรุ่นในเขต กรุงเทพมหานคร

ปัญหานำวิจัย

1. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครเป็นเช่นไร
2. ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครเป็นเช่นไร
3. พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครเป็นเช่นไร
4. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครเป็นเช่นไร

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 ลักษณะของประชากรศาสตร์ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อแตกต่างกัน

1.1 ลักษณะของประชากรศาสตร์ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนแตกต่างกัน

1.1.1 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนแตกต่างกัน

1.1.2 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนแตกต่างกัน

1.1.3 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อแตกต่างกัน

1.1.4 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสภาพแวดล้อมในครอบครัวแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนแตกต่างกัน

1.2 ลักษณะของประชากรศาสตร์ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

1.2.1 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

1.2.2 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

1.2.3 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

1.2.4 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสภาพแวดล้อมในครอบครัวแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 ลักษณะของประชากรศาสตร์ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่แตกต่างกัน

2.1 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่แตกต่างกัน

2.2 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่แตกต่างกัน

2.3 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่แตกต่างกัน

2.4 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสภาพแวดล้อมในครอบครัวแตกต่างกัน มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 3 ลักษณะของประชากรศาสตร์ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

3.1 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

3.2 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

3.3 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

3.4 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสภาพแวดล้อมในครอบครัวแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 4 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

4.1 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

4.2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่มีความสัมพันธ์กับความรูเรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

สมมติฐานการวิจัยที่ 5 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

5.1 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

5.2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

สมมติฐานการวิจัยที่ 6 ความรูเรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งกำหนดใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative) โดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลด้วยการวัดเพียงครั้งเดียว (One shot Descriptive Study) ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งหญิงและชาย ที่มีพฤติกรรมสูบและไม่สูบบุหรี่ จำนวน 400 คน

นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

1. กลุ่มวัยรุ่น หมายถึง ประชากรทั้งเพศหญิงและชาย ซึ่งมีพฤติกรรมทั้งสูบและไม่สูบบุหรี่ ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีช่วงอายุตั้งแต่ 13 – 22 ปี โดยมีเกณฑ์ในการแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นออกเป็น 3 ช่วง ดังต่อไปนี้

- 1) วัยรุ่นตอนต้น (Early Adolescence) อายุ 13 - 15 ปี
- 2) วัยรุ่นตอนกลาง (Middle Adolescence) อายุ 16 - 18 ปี
- 3) วัยรุ่นตอนปลาย (Late Adolescence) อายุ 19 - 22 ปี

2. ลักษณะทางประชากรศาสตร์และสังคม (Demographic and Social Characteristics) หมายถึง เพศ อายุ ระดับการศึกษา และสภาพแวดล้อมในครอบครัว

3. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ หมายถึง ลักษณะนิสัยที่กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร เปิดรับข่าวสารจากสื่อ โดยในงานวิจัยชิ้นนี้แบ่งการเปิดรับสื่อ ออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ

3.1 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน อันได้แก่ โทรทัศน์, หนังสือพิมพ์, วิทยุ และอินเทอร์เน็ต

3.2 พฤติกรรมการเปิดรับเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่จากสื่อต่าง ๆ ทั้งสื่อมวลชน, สื่อบุคคล และสื่อเบ็ดเตล็ด

4. สภาพแวดล้อมในครอบครัว หมายถึง การที่กลุ่มวัยรุ่น มีคนในครอบครัวซึ่งอาศัยอยู่ในบ้านเดียวกัน เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสูบบุหรี่หรือไม่สูบบุหรี่

5. พฤติกรรมมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้รับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ ได้เข้าไปมีส่วนร่วมกับกิจกรรมรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ต่าง ๆ เช่น การช่วยเผยแพร่ข่าวสาร, การตักเตือน, การร่วมกิจกรรมเดินรณรงค์, การโน้มน้าว ชักชวนให้ผู้สูบบุหรี่เลิกบุหรี่ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองจากผู้สูบบุหรี่ มาเป็นผู้ที่ไม่สูบบุหรี่

6. ความรู้เกี่ยวกับบุหรี่ หมายถึง การรู้จักข้อเท็จจริง การเข้าใจ การจดจำ และระลึกได้เกี่ยวกับบุหรี่ในด้านต่าง ๆ ทั้งทางด้านกฎหมาย และด้านโทษพิษภัยของบุหรี่ที่มีต่อร่างกาย

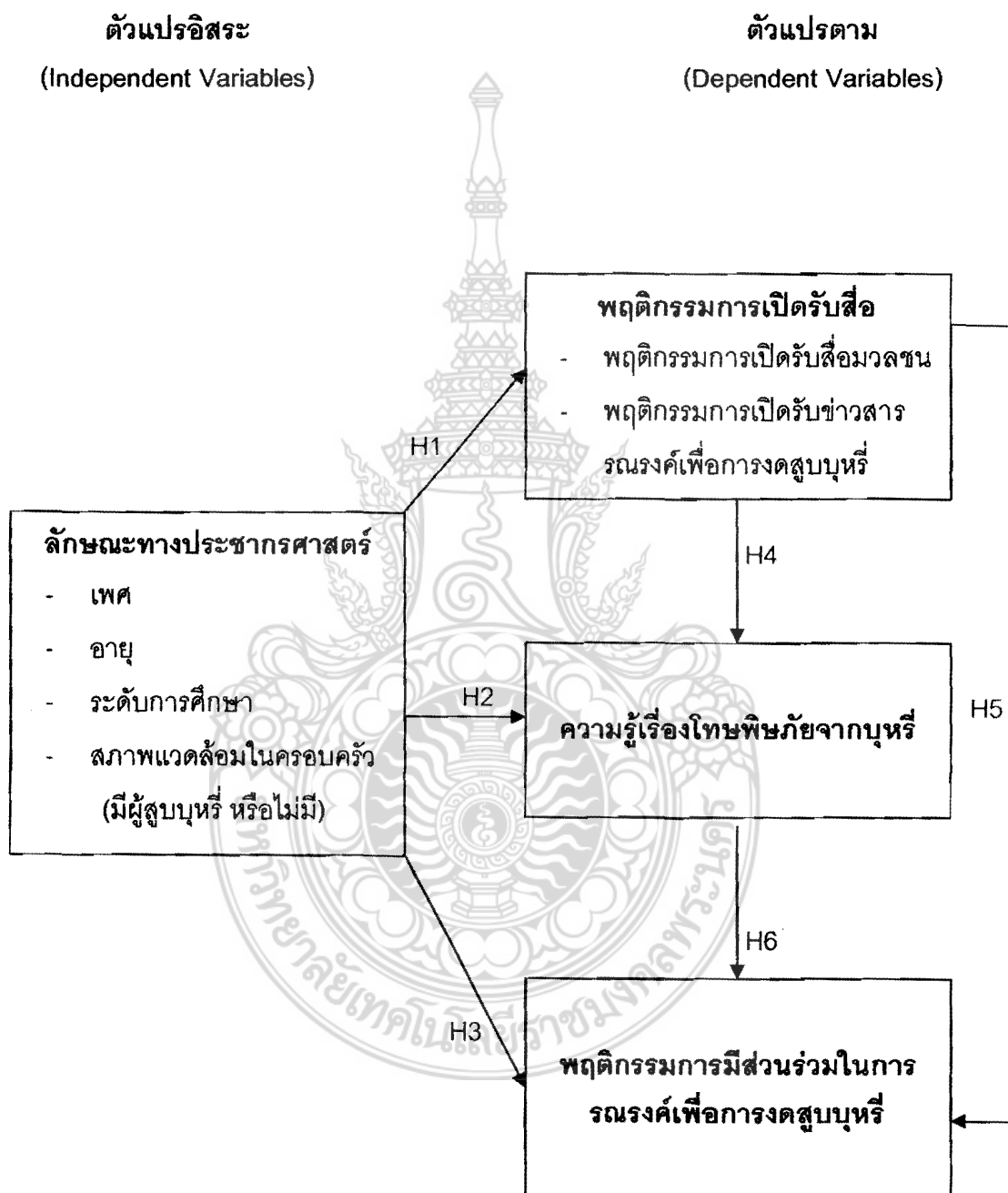
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ความรู้ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

2. ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ความรู้ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

3. ข้อมูลที่ได้จากการวิจัย สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการวางแผน และการจัดทำสื่อรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ของทั้งภาครัฐและเอกชนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับสารมากยิ่งขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัยแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปิดรับสื่อ ความรู้ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อ การงดสูบบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร” มีแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นกรอบทางความคิด (Conceptual Framework) เพื่อการศึกษาที่บรรลุ วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น
2. แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะด้านประชากรศาสตร์
3. ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล
4. ทฤษฎีการเลือกในการสื่อสาร
5. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และ พฤติกรรม
6. ผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น (Adolescence)

วัยรุ่น หรือ Adolescence มีรากศัพท์มาจากภาษาละติน หมายความว่า การเจริญเติบโต หรือเจริญเติบโตไปสู่วุฒิภาวะ (Maturity) โดยการที่เด็กจะบรรลุถึงขั้นวุฒิภาวะนี้ หมายรวมถึง พัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ที่ดำเนินไปพร้อม ๆ กัน ได้แก่ ร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา และสังคม (สุชา จันท์ธอม, 2529, อ้างถึงใน วรรณท์ อุรัจันท์ชัยรัตน์, 2552, น. 9-11) โดยการแบ่งช่วงของวัยรุ่น แบ่ง ได้เป็น 3 ช่วง คือ

1. วัยรุ่นตอนต้น (Early Adolescence) อายุ 13-15 ปี ช่วงนี้ร่างกายจะมีการเจริญเติบโต ทางเพศอย่างสมบูรณ์ทั้งชายและหญิง
2. วัยรุ่นตอนกลาง (Middle Adolescence) อายุ 15-18 ปี มีการเปลี่ยนแปลงทางด้าน ร่างกาย จิตใจ ความรู้สึกนึกคิด มีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป
3. วัยรุ่นตอนปลาย (Late Adolescence) อายุ 18-21 ปี เป็นช่วงที่มีพัฒนาการถึงภาวะที่ สมบูรณ์แบบ โดยมีพัฒนาการทางด้านจิตใจมากกว่าร่างกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางความรู้สึกนึก คิด และปรัชญาชีวิต

ทั้งนี้ ความต้องการของวัยรุ่นโดยทั่วไป สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้ (เรื่องเดิม, อ้างแล้ว)

1. ความต้องการทางเพศ เนื่องจากระยะนี้ ต่อมต่าง ๆ ภายในร่างกายของวัยรุ่นกำลังทำงานเต็มที่ โดยเฉพาะต่อมเพศจะเริ่มผลิตฮอร์โมน แร่งขับทางเพศ มีผลให้พฤติกรรมของวัยรุ่นเปลี่ยนไปจากวัยเด็ก มีความคิดแยกเพศ สนใจเพศตรงข้าม และแสดงความประทับใจให้เพศตรงข้ามสนใจ

2. ความต้องการที่จะเป็นอิสระ วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการอิสรภาพ ต้องการแสดงความเป็นตัวของตัวเอง จะไม่ต้องการให้พ่อแม่พี่น้องเข้ามาก้าวร้าวเรื่องส่วนตัวของพวกเขา ไม่ต้องการให้ใครมาอบรมสั่งสอน โดยอิสรภาพที่เขาต้องการได้แก่ อิสรภาพทางการแต่งกาย อิสรภาพทางการคบเพื่อน อิสรภาพในการเที่ยวเตร่

3. ความต้องการตำแหน่งทางสังคม คือ ความต้องการอันสูงสุดของวัยรุ่นที่จะกลายเป็นคนสำคัญ เป็นที่ยอมรับนับถือของผู้ใหญ่และเพื่อนฝูง ต้องการการยอมรับในคุณค่าของตน นอกจากนี้เด็กหนุ่มสาวจะพยายามทำทุกวิถีทางที่จะทำให้คนเป็นผู้ใหญ่ หรืออย่างน้อยก็ทำท่าทางให้เหมือนผู้ใหญ่ ดังจะเห็นจากการที่วัยรุ่นหนุ่มสาวบางคนพยายามดื่มเหล้า สูบบุหรี่เพื่ออวดความเป็นผู้ใหญ่ของตน ส่วนผู้หญิงก็พยายามแต่งตัว แต่งหน้าทาปาก ใส่รองเท้าส้นสูงให้เหมือนผู้ใหญ่

4. ความต้องการมีประสบการณ์ใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มเติมความรู้ใหม่อยู่เสมอ เนื่องจากวัยรุ่นมีความต้องการรับรู้สิ่งใหม่ที่ตื่นเต้น เร้าใจ ทำทาย อยากรู้อยากเห็น อยากรทดลอง ความรู้สึกด้านนี้จะเกิดขึ้น และเป็นอย่างรุนแรงหากถูกผู้ใหญ่กีดกัน ห้ามปราม

5. ความต้องการความเท่าเทียม ยุติธรรม และความเสมอภาคกันในทุก ๆ ด้าน โดยวัยรุ่นจะรู้สึกโกรธ หากรู้สึกว่าไม่ได้รับความยุติธรรม และจะแสดงออกให้เห็นอย่างชัดเจนว่าไม่พอใจ และต้องการได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง โดยเฉพาะความเสมอภาคในการคิดและการแสดงความคิดเห็นของตนเอง

นอกจากความต้องการของวัยรุ่นดังที่ได้กล่าวไปแล้ว วัยรุ่นยังมีความสนใจต่อประเด็นต่าง ๆ ซึ่งความสนใจของแต่ละคนจะขึ้นอยู่กับเพศ สติปัญญา สภาพแวดล้อม โอกาสในการเรียนรู้ ความสนใจของกลุ่มเพื่อน ความสนใจของครอบครัว ความสามารถที่มีมาแต่กำเนิด และองค์ประกอบอื่น ๆ โดยความสนใจหลัก ๆ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเด็นใหญ่ ดังต่อไปนี้

1. ความสนใจทางสังคม (Social Interests) ความสนใจทางสังคมมักจะเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ บุคคล และความสัมพันธ์ในสังคม ซึ่งวัยรุ่นจะเริ่มให้ความสนใจในกิจกรรมนอกบ้าน วัยรุ่นจึงชอบงานเลี้ยงและการพบปะสนทนากันเป็นกลุ่มระหว่างเพื่อน ส่วนเรื่องที่คุยก็ขึ้นอยู่กับเพศ เช่น เพศหญิงจะพูดคุยเกี่ยวกับงานเลี้ยง การมีนัดกับเพศตรงข้าม เรื่องตลกขบขัน หนังสือภาพยนตร์ ดนตรี เพศชายจะชอบพูดคุยเรื่องดนตรี กีฬา การมีนัดกับเพศตรงข้าม เป็นต้น

2. ความสนใจส่วนบุคคล (Personal Interests) ได้แก่ ความสนใจเรื่องต่าง ๆ ที่จะแสดงความเป็นตัวของตัวเอง เอกลักษณ์ และบุคลิกภาพของตัวเอง เช่น ทำทางกรวางตัว การแต่งกาย การเอาใจใส่เรื่องเสื้อผ้า ทรงผม พยายามติดตามความเปลี่ยนแปลงของเอกลักษณ์ หรือความเปลี่ยนแปลงของแฟชั่นต่าง ๆ ด้วยการเปลี่ยนแปลงตัวเองด้วยวัตถุ

2. แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ (Demographic Characteristics)

แนวคิดด้านประชากรศาสตร์ เป็นหลักการของความเป็นเหตุเป็นผล กล่าวคือ พฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์เกิดขึ้นตามแรงบังคับจากภายนอกมากระต้น เป็นความเชื่อว่า มนุษย์ดำเนินชีวิตตามแบบฉบับที่สังคมได้วางเป็นแม่บทไว้ให้ พฤติกรรมของคนที่มีอายุในวัยเดียวกันจะเป็นเช่นเดียวกัน เนื่องจากสภาพสังคมได้วางแบบอย่างไว้ให้แล้วสำหรับคนรุ่นนั้น ๆ

สังคมทำให้ผู้นับมีลักษณะนิสัย มีพฤติกรรมแตกต่างจากผู้ชาย คนที่มีการศึกษามีพฤติกรรมแตกต่างจากคนที่ด้อยการศึกษา กล่าวโดยสรุปคือ แนวคิดด้านประชากรศาสตร์เชื่อว่า คนที่มีคุณสมบัติทางประชากรที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันไปด้วย (ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2534, น. 64-65)

ปรมาะ สตะเวทิน (2546, น. 112-118) กล่าวว่า การวิเคราะห์มวลชนผู้รับสารตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ (Demographic Characteristics) มีสมมติฐานว่ามวลชนผู้รับสารที่อยู่ในกลุ่มลักษณะทางประชากรศาสตร์เดียวกัน จะมีแบบแผนความคิด ทักษะ และพฤติกรรมคล้ายคลึงกัน โดยลักษณะทางประชากรศาสตร์ สามารถจำแนกออกได้ดังต่อไปนี้

1. อายุ (Age)

อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนมีความเหมือนหรือแตกต่างกันในเรื่องความคิดและพฤติกรรม โดยทั่วไปแล้วคนที่มีอายุน้อยมักจะมีความคิดเสรีนิยมมากกว่าคนที่มีอายุมาก ในขณะที่คนที่มีอายุมากมักจะมีความคิดอนุรักษนิยมมากกว่าคนที่มีอายุน้อย คนที่มีอายุน้อยจะมีเป็นคนที่ยึดถืออุดมการณ์กว่า ใจร้อนกว่า และมองโลกในแง่ดีมากกว่าคนที่มีอายุมาก ในขณะที่คนที่มีอายุมากมักจะเป็นคนที่ยึดถือการปฏิบัติมากกว่า มีความระมัดระวังมาก และมองโลกในแง่ร้าย

นอกจากนี้คนที่วัยแตกต่างกันมักจะมีความต้องการแตกต่างกันด้วย เช่น คนวัยกลางคน และคนสูงอายุมักจะคิดถึงเรื่องความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน การรักษาพยาบาล การมีบ้าน และที่ดินเป็นของตนเอง ในขณะที่คนหนุ่มสาวอาจจะสนใจในเรื่องการศึกษา ความยุติธรรมและความเสมอภาคในสังคม

ลักษณะของการใช้สื่อมวลชนก็เป็นเช่นเดียวกัน คนที่มีอายุมากมักจะใช้สื่อมวลชนเพื่อแสวงหาข่าวสารหนัก ๆ มากกว่าเพื่อความบันเทิง คนที่มีอายุมากมักจะอ่านจดหมายถึงบรรณาธิการ ข่าวการบ้านการเมือง ในขณะที่คนที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ไม่ค่อยจะอ่านบทบรรณาธิการ ในการฟังวิทยุก็เช่นเดียวกันคนที่มีอายุมากมักจะฟังรายการหนัก ๆ เช่น ข่าว การอภิปรายปัญหาสังคม ไม่ค่อยฟังดนตรีสมัยใหม่

2. เพศ (Sex)

ผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างกันมากในเรื่องความคิด ค่านิยมและทัศนคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคมกำหนดบทบาทและกิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน ผู้หญิงมักจะมีลักษณะชอบความสวยงาม มีจิตใจอ่อนไหวหรือเจ้าอารมณ์ โอนอ่อนผ่อนตาม และเป็นแม่บ้านแม่เรือน นอกจากนั้นงานวิจัยต่าง ๆ ยังชี้ให้เห็นว่าผู้หญิงถูกชักจูงได้ง่ายกว่าผู้ชาย นอกจากนั้นผู้ชายยังใช้เหตุผลมากกว่าผู้หญิงและจดจำข่าวได้มากกว่าผู้หญิงด้วย แต่ผู้หญิงเป็นเพศที่ยังจิตใจของคนได้ดีกว่าผู้ชาย ผู้หญิงมักจะโทษตัวเองเมื่อมีความผิดพลาดเกิดขึ้น ในขณะที่ผู้ชายมักจะโทษคนอื่นหรืออุปสรรคอื่น ๆ แต่จะไม่โทษตัวเอง

3. สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ (Socio-economic Status)

หมายถึง อาชีพ รายได้ เชื้อชาติ ตลอดจนภูมิหลังของครอบครัว คนที่มีพื้นฐานทางครอบครัวต่างกันย่อมมีค่านิยม ความคิด ความเชื่อ ตลอดจนพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ทฤษฎีทางสังคมวิทยาได้ยอมรับอิทธิพลของครอบครัว ที่มีต่อทัศนคติและพฤติกรรมของบุคคล และถือครอบครัวเป็นสังคมแรก ๆ ของบุคคล

คนที่มีอาชีพต่างกัน ย่อมมองโลก มีแนวความคิด มีอุดมการณ์ มีค่านิยมต่อสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกันไป คนที่รับราชการมักจะคำนึงถึงเรื่องยศถาบรรดาศักดิ์ สวัสดิการ ศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิของความเป็นข้าราชการ ในขณะที่คนทำงานธุรกิจเอกชน อาจคำนึงถึงรายได้และการมีศักดิ์ศรีของตน ด้วยเงินทองที่สามารถหาซื้อหรือจับจ่ายใช้สอยสิ่งที่ตนต้องการ เพื่อรักษาสถานภาพในสังคมของตน

รายได้ของคนย่อมเป็นเครื่องกำหนดความต้องการ ตลอดจนความคิดเห็นของคนเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ และพฤติกรรมของคน การแนะนำให้ชาวนาที่ยากจนใช้เครื่องจักรแทนวัวควายในการทำนานั้น คงจะยากกว่าการแนะนำให้คนที่มีรายได้มาก ๆ ซื้อเครื่องซักผ้าโทรทัศน์เคลื่อนที่ หรือรถยนต์คันใหม่

นอกจากนั้นคนที่มีฐานะดีหรือรายได้สูงยังใช้สื่อมวลชนมากด้วย การใช้สื่อมวลชนของคนมีฐานะดีมักจะเป็นการใช้เพื่อแสวงหาข่าวสารหนัก ๆ เช่น อ่านบทบรรณาธิการ อ่านหรือดูหรือฟังข่าวการบ้านการเมือง ปัญหาสังคมและเศรษฐกิจ คนต่างเชื้อชาติกันย่อมมีวัฒนธรรมย่อย

ของแต่ละเชื้อชาติที่คอยกำกับค่านิยม ทักษะคิด ความคิดและพฤติกรรมของคนในเชื้อชาติแตกต่างกัน เช่น คนจีนอาจจะมีความคิดว่าการมีลูกมาก ๆ ดี เพราะจะได้ช่วยกันทำมาหากิน

4. การศึกษา (Education)

การศึกษา หรือความรู้เป็นลักษณะอีกลักษณะหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสาร ดังนั้นคนที่ได้รับการศึกษาในระดับที่แตกต่างกัน ในยุคสมัยที่แตกต่างกัน ในระบบการศึกษาที่แตกต่างกัน ในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน ย่อมมีความรู้สึกรู้จักคิด อุดมการณ์ และความต้องการที่แตกต่างกันไป

คนที่มีการศึกษาสูงจะได้เปรียบอย่างมากในการเป็นผู้รับสารที่ดี เพราะเป็นผู้ที่มีความรู้กว้างขวางและเข้าใจสารได้ดี แต่จะเป็นคนที่ไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ ถ้าไม่มีหลักฐานหรือเหตุผลเพียงพอ โดยทั่วไปแล้วคนที่มีการศึกษาสูงมักจะใช้สื่อมวลชนมากกว่าคนที่มีการศึกษาต่ำ และมักจะใช้สื่อประเภท สิ่งพิมพ์ ในขณะที่คนมีการศึกษาต่ำมักจะใช้สื่อประเภทวิทยุ โทรทัศน์และภาพยนตร์ หากผู้มีการศึกษาสูงมีเวลาว่างพอก็จะใช้ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์และภาพยนตร์ แต่หากมีเวลาจำกัดก็มักจะแสวงหาข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าสื่อประเภทอื่น

5. ศาสนา (Religion)

การนับถือศาสนา เป็นลักษณะอีกประการหนึ่งของผู้รับสาร ที่มีอิทธิพลต่อตัวผู้รับสารเอง ทั้งในด้านทัศนคติ, ค่านิยม, และพฤติกรรม ศาสนาได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับคน และกิจกรรมในชีวิตประจำวันของคนตั้งแต่เกิดจนตาย

ในระยะเริ่มต้นเด็กได้รับอิทธิพลของศาสนาผ่านการอบรมของพ่อแม่ ต่อมาก็ได้รับอิทธิพลของศาสนาผ่านทางโรงเรียนโดยการศึกษา และการปฏิบัติพิธีกรรมต่าง ๆ และในที่สุดก็ได้รับอิทธิพลโดยตรงของศาสนาในโอกาสต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตประจำวัน โดยศาสนามีอิทธิพลต่อความคิดของคนอย่างน้อยที่สุด 3 ด้าน คือ

1) อิทธิพลต่อทัศนคติด้านศีลธรรม คุณธรรม และความเชื่อทางจรรยา เช่น ศีล 5 ในพุทธศาสนา

2) อิทธิพลต่อทัศนคติด้านเศรษฐกิจ เช่นศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ สนับสนุนความคิดเรื่องทรัพย์สินส่วนบุคคล ระบบการค้าเสรี และทุนนิยม

3) อิทธิพลต่อทัศนคติด้านการเมือง เช่น ชาวแคธอลิก ในมลรัฐทางตะวันออก และมลรัฐทางกลางประเทศตอนเหนือของสหรัฐอเมริกา มักนิยมลงคะแนนเสียงให้พรรคเดโมแครต

จากแนวคิดดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า ความแตกต่างของบุคคลในเรื่องลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ นับได้ว่าเป็นเหตุผลพื้นฐานสำคัญ ที่ทำให้บุคคลแต่ละบุคคล มีความคิด ความเชื่อ ทักษะคิด และพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไป

3. ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคล

(Individual Difference Theory)

ในการศึกษาเกี่ยวกับผู้รับสารซึ่งมีความหลากหลาย ย่อมต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งทฤษฎีดังกล่าวได้อธิบายว่าผู้รับสารแต่ละคนที่มีความแตกต่างกัน ไม่ว่าจะปัจจัยทางด้านจิตวิทยาและสังคมต่างจะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการสื่อสารที่แตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคล ทำให้เกิดผลไม่เหมือนกันหรือไม่เป็นไปตามเจตนาของผู้ส่งสาร

เดอเฟลอร์ (DeFleur, 1989) กล่าวว่า ผู้รับสารแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันในทางจิตวิทยา เช่น ทักษะคติ ความเชื่อ ค่านิยม ฯลฯ และปัจจัยเหล่านี้จะทำให้ผู้รับสารแต่ละคน ให้ความสนใจการเปิดรับสาร หรือตีความจากสารที่ได้รับจากสื่อมวลชน แตกต่างกันไป โดย เดอเฟลอร์ ได้วางหลักเกณฑ์พื้นฐานเกี่ยวกับทฤษฎีความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคล ไว้ดังนี้

- บุคคลมีความแตกต่างกันอย่างมากในด้านบุคลิกภาพ และสภาพทางจิตวิทยา
- ความแตกต่างกันดังกล่าวนี้ บางส่วนมาจากลักษณะความแตกต่างทางชีวภาพหรือทางร่างกายของแต่ละบุคคล แต่ส่วนใหญ่มาจากความแตกต่างที่เกิดจากการที่บุคคลมีการเรียนรู้จากสังคมแตกต่างกัน
- บุคคลที่มีความเป็นอยู่ต่างสภาพแวดล้อมหรือถูกเลี้ยงในสภาพที่แตกต่างกันจะเปิด ได้รับความคิดเห็นแตกต่างกันไปอย่างกว้างขวาง
- การเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน ทำให้บุคคลมีทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อที่รวมกันเป็นลักษณะทางจิตวิทยาส่วนบุคคลที่แตกต่างกันไปด้วย ซึ่งผลจากความแตกต่างนี้ ทำให้มีการกำหนดการเปิดรับสารจากสื่อมวลชน

จากทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า ความแตกต่างทางด้านบุคลิกภาพและทางจิตใจและการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมของผู้รับสาร จะส่งผลให้ผู้รับสารแต่ละคนมีลักษณะการเปิดรับข่าวสารและความต้องการข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน

4. ทฤษฎีการเลือกในการสื่อสาร

(Selectivity in communication)

โดยปกติแล้วคนเรามักมีนิสัยชอบเลือก เลือกที่จะคิด ที่จะพูด ที่จะเชื่อตามหัวใจปรารถนา ในกรณีของการสื่อสารก็เช่นเดียวกัน โดยการเลือกในการสื่อสาร สามารถแบ่งได้เป็น 4 ลักษณะ ดังนี้ (ปรมะ สตะเวทิน, 2546, น. 121-124)

1) การเลือกรับหรือเลือกใช้ (Selective exposure)

ในชีวิตประจำวันของคนเรา มีโอกาสที่จะรับสารได้จากหลายแหล่งซึ่งมีจำนวนมากมาย แต่เรามีเวลาและมีความสามารถจำกัดที่จะรับสารจากแหล่งต่าง ๆ หรือเรามีความพอใจต่อแหล่งสารแตกต่างกันไป ดังนั้นเราจึงมักจะเลือกรับสารหรือเลือกใช้สาร จากแหล่งสารที่เราพอใจเท่านั้น และโดยปกติแล้ว เราจะเลือกรับหรือเลือกใช้สารจากแหล่งที่เสนอความคิด และทัศนคติที่สอดคล้องกับความคิดและทัศนคติของเรา และหลีกเลี่ยงแหล่งสารที่มีความคิดเห็นแตกต่างไปจากความคิดเห็น หรือทัศนคติดั้งเดิมของตน

เช่น กรณีการวิจัยของ พอล ลาซาร์ดีเฟลด์ และคณะซึ่งได้ทำการสำรวจพฤติกรรมของประชาชนที่ Erie County มลรัฐโอไฮโอ ในการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาเมื่อปี ค.ศ. 1940 พบว่ากลุ่มคนที่สนับสนุนรีพับลิกัน ก็จะฟังแต่การหาเสียงของผู้สมัครพรรครีพับลิกัน ในขณะที่ผู้สนับสนุนเดโมแครต ก็จะฟังแต่การหาเสียงของผู้สมัครพรรคเดโมแครต

2) การเลือกให้ความสำคัญ (Selective attention)

นอกจากการเลือกผู้ส่งสารแล้ว ขั้นตอนมา ก็คือการเลือกให้ความสนใจต่อสารที่ได้รับ โดยปกติเรามักจะเลือกรับสารที่น่าสนใจหรือที่เรามีความสนใจ เช่น หนังสือพิมพ์รายวันฉบับหนึ่งมี 16-40 หน้า แต่เรามักจะเลือกอ่านเพียงบางหน้า, บางข่าว, บางคอลัมน์ เท่านั้น โดยปกติแล้ว นอกจากเราเลือกสารโดยอาศัยความสนใจที่เรามีต่อสาร เรายังเลือกรับสารทำสอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อของเราด้วย การวิจัยหนึ่งพบว่า คนที่สูบบุหรี่มักจะไม่ค่อยอ่านบทความในหนังสือพิมพ์ ที่พูดถึงผลร้ายของการสูบบุหรี่ที่จะทำให้เป็นมะเร็งได้

3) การเลือกรับรู้และตีความหมาย (Selective perception and interpretation)

หลังจากที่เราเลือกรับสาร หรือเลือกใช้สารของผู้ส่งสารรายใดรายหนึ่ง เลือกให้ความสนใจต่อสารใดสารหนึ่งแล้ว เรายังเลือกรับรู้และตีความสารที่เราได้รับด้วย โดยปกติเราจะเลือกรับรู้และตีความหมายของสารตามประสบการณ์ของเรา เนื่องจากคนแต่ละคนมีประสบการณ์ต่างกัน ดังนั้นการเลือกรับรู้และการตีความหมายของคนต่อสิ่งเดียวกันจึงไม่เหมือนกัน และใน

กระบวนการเลือกรับรู้และตีความสารนั้น คนเรามักจะบิดเบือนสารเพื่อให้สอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อของเรา

เช่น คนที่สูบบุหรี่เมื่ออ่านบทความที่พูดถึงผลร้ายของการสูบบุหรี่จะทำให้เป็นมะเร็งมักจะไม่ค่อยเชื่อว่าการสูบบุหรี่จะทำให้คนเป็นมะเร็งได้จริง ๆ

4) การเลือกจดจำ (Selective retention)

นอกจากการเลือกรับรู้และตีความสารแล้ว คนเรายังเลือกที่จะจดจำสารอีกด้วย เราเลือกจดจำสาระของสารเข้าไว้เป็นประสบการณ์ของเราเพื่อจะนำไปใช้ในโอกาสต่อไป ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า คนเราจะสามารถจดจำเรื่องที่สอดคล้องหรือสนับสนุนความคิดเห็นของเราได้ดีกว่าเรื่องที่ขัดแย้งหรือต่อต้านความคิดเห็นของเรา การเลือกจดจำเนื้อหาสาระของสารที่เราได้รับเป็นการช่วยเสริมให้ทัศนคติหรือความเชื่อดั้งเดิมของเรามีความมั่นคงยิ่งขึ้น และเปลี่ยนแปลงได้ยากขึ้น

5. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ ทัศนคติ และ พฤติกรรม

ความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนที่จะรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมนั้น ๆ โดยแบ่งออกเป็นความรู้ต่อสถานการณ์หนึ่ง ๆ หรือความรู้ต่อเรื่องระดับกว้าง ความรู้จึงเป็นความสามารถในการใช้ข้อเท็จจริง หรือ ความคิด ความหยั่งรู้หยั่งเห็น หรือ สามารถเชื่อมโยงความคิดเข้ากับเหตุการณ์

ความรู้ทำให้รู้ถึงความสามารถในการจำและระลึกถึงเหตุการณ์หรือประสบการณ์ที่เคยพบมาแล้ว แบ่งได้ดังนี้

- ก. ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา
- ข. ความรู้เกี่ยวกับวิธีและการดำเนินการที่เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
- ค. ความรู้เกี่ยวกับการรวบรวมแนวความคิดและโครงสร้าง

โดย บลูม และคณะ ได้แยกระดับความรู้ไว้ 6 ระดับดังนี้ (Bloom, 1989 อ้างใน วิยะดา ชาวอ้อน, 2542, น. 31-40)

1. ระดับที่ระลึกได้ (Recall) หมายถึง การเรียนรู้ในลักษณะที่จำเรื่องเฉพาะวิธีปฏิบัติ กระบวนการ และแบบแผนได้ ความสำเร็จในระดับนี้คือ ความสามารถในการดึงข้อมูลจากความจำออกมาได้

2. ระดับที่รวบรวมสาระสำคัญได้ (Comprehension) หมายความว่า บุคคลสามารถทำบางสิ่งบางอย่างได้มากกว่าการจำเนื้อหาที่ได้รับ สามารถเขียนข้อความเหล่านั้นได้ด้วยถ้อยคำ

ของตนเอง สามารถแสดงให้เห็นด้วยภาพ ให้ความหมาย แปลความ และเปรียบเทียบความคิดอื่น ๆ หรือคาดคะเนผลที่เกิดขึ้นต่อไปได้

3. ระดับของการนำไปใช้ (Application) สามารถนำเอาข้อเท็จจริง และความคิดที่เห็นนามธรรมไปปฏิบัติจริงได้อย่างเป็นรูปธรรม

4. ระดับของการวิเคราะห์ (Analysis) สามารถใช้ความคิดในรูปของการนำความคิดมาแยกเป็นส่วน เป็นประเภท หรือนำข้อมูลมาประกอบกันเพื่อการปฏิบัติของตนเอง

5. ระดับของการสังเคราะห์ (Synthesis) คือ การนำข้อมูลและแนวความคิดมาประกอบกันแล้วนำไปสู่การสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นสิ่งใหม่แตกต่างไปจากเดิม

6. ระดับของการประเมินผล (Evaluation) คือ ความสามารถในการใช้ข้อมูลเพื่อตั้งเกณฑ์ (Criteria) การรวบรวมและวัดข้อมูลตามมาตรฐาน เพื่อให้ข้อตัดสินถึงระดับของประสิทธิผลของกิจกรรมแต่ละอย่าง

ทัศนคติ (Attitude) คือ ความรู้สึกและความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งของ บุคคล สถานการณ์ สถาบัน และข้อเสนอดู ๆ ในทางที่ยอมรับหรือปฏิเสธ ซึ่งมีผลทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงปฏิกิริยาตอบสนองด้วยพฤติกรรมอย่างเดียวกันตลอด (Norman, 1971, เรื่องเดิม อ้างแล้ว)

ทัศนคติ เป็นเรื่องของจิตใจ ความเชื่อ ท่าที ความรู้สึก และความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อตนเองและผู้อื่น และทัศนคติเป็นพลังสำคัญให้คนเราแสดงพฤติกรรมออกมา ซิมบาร์โด และเอบบีเซน (Zimbardo and Ebbesen, เรื่องเดิม อ้างแล้ว) ได้กล่าวว่า ทัศนคติมืองค์ประกอบอยู่ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ ความนึกคิด (The Cognitive Component) เป็นส่วนที่เป็นความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ทั่วไป ทั้งสิ่งที่ชอบและไม่ชอบ หากบุคคลมีความรู้ หรือหากคิดว่าสิ่งใดดีก็มักจะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น หากมีความรู้มาก่อนว่าสิ่งใดไม่ดี ก็จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (The Affective Component) เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีผลแตกต่างกันไปตามบุคลิกลักษณะของคนนั้น เป็นลักษณะที่เป็นค่านิยมของคน

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (The Behavioral Component) คือการแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านความรู้ ความนึกคิด และความรู้สึก

ทัศนคติ เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้จากแหล่งทัศนคติ (Sources of Attitudes) ต่าง ๆ โดยแหล่งที่ทำให้เกิดทัศนคติที่สำคัญคือ

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific Experience) เมื่อบุคคลมีประสบการณ์เฉพาะอย่างต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือในทางดีหรือไม่ดี จะทำให้เกิดทัศนคติต่อสิ่งนั้นไปตามทิศทางที่เคยมีประสบการณ์มาก่อน

2. การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น (Communication From others) จะทำให้เกิดทัศนคติจากการรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ จากบุคคลอื่นได้ เช่น เด็กได้รับการอบรมจากผู้ใหญ่จะเกิดทัศนคติต่อการกระทำต่าง ๆ ตามที่เคยรับรู้มา

3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Models) การเลียนแบบผู้อื่นทำให้เกิดทัศนคติขึ้นได้

4. ความข้องเกี่ยวกับสถาบัน (Institutional Factors) ทัศนคติบางอย่างเกิดขึ้นเนื่องจากความข้องเกี่ยวกับสถาบัน เช่น วัด โรงเรียน หน่วยงาน

เฮอเบิร์ต เคลแมน (Kelman, Herbert C., 1967, เรื่องเดิม อ้างแล้ว) แบ่งกระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลไว้ 3 ประการ คือ

1. การยินยอม (Compliance) จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อตัวเขา และมุ่งหวังให้เกิดความพึงพอใจจากบุคคลที่มีอิทธิพลนั้น การที่เขายอมทำตามเพราะคาดหวังว่าจะได้รางวัลหรือการยอมรับ ทัศนคติที่เกิดขึ้นจากกระบวนการนี้ อธิบายได้ในแง่ของการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมของบุคคลในสังคมใหม่

จำนวนทัศนคติที่เปลี่ยนแปลง ขึ้นอยู่กับความสำคัญของผลที่คาดว่าจะได้รับจากการยอมทำตามนั้น ๆ จากของรางวัลและการลงโทษ รวมถึงอิทธิพลของผู้ที่มีอำนาจบังคับ ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ถาวรจากการยินยอมนี้ ย่อมเป็นไปไม่ได้

2. การเลียนแบบ (Identification) เป็นภาวะที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับสิ่งเร้า หรือสิ่งกระตุ้น และเป็นผลมาจากการที่เขาต้องการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี หรือที่พึงพอใจระหว่างตัวเขากับบุคคลหรือกลุ่มอื่น ความสัมพันธ์นี้อาจจะออกมาในรูปการรับเอาบทบาททั้งหมด ของบุคคลหรือกลุ่มมาเป็นของตน และ/หรือเปลี่ยนบทบาทซึ่งกันและกัน ทัศนคติจะเปลี่ยนแปลงไปมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าที่ทำให้เกิดการเลียนแบบ

3. ความต้องการที่อยากจะเปลี่ยน (Internalization) เกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลเหนือกว่า เนื่องจากสิ่งนั้นตรงกับความต้องการภายในและค่านิยมของเขา พฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงนี้จะสอดคล้องกับค่านิยม และบุคลิกภาพดั้งเดิมที่ตนเองมีอยู่ และความพึงพอใจจะขึ้นอยู่กับเนื้อหาของรายละเอียดของพฤติกรรมนั้น

โดยสรุปแล้ว การเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลมี 2 ประเภท คือ การเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน และการเปลี่ยนแปลงไปคนละทาง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน จะเปลี่ยนแปลงได้ง่ายกว่า และมั่นคงมากกว่า

พฤติกรรม (Behavior) หรือการปฏิบัติ (Practice) หมายถึง อากัปกริยาของคนเราที่แสดงออกมา บ่งบอกถึงความชอบและไม่ชอบ ต่อกิจกรรมบางอย่างซึ่งสามารถสังเกตได้ เช่นการยิ้ม หรือการเดิน รวมถึงสิ่งที่อาจสังเกตได้ยากต้องใช้เครื่องมือช่วย เช่น การเต้นของหัวใจ

แนนซี ซวาทซ์ (Nancy E. Schwartz, เรื่องเดิม อ้างแล้ว) กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติ ไว้ว่า

1. ทักษะ เป็นตัวกลางที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ และการปฏิบัติ ดังนั้นความรู้มีความสัมพันธ์กับทักษะ และมีผลต่อการปฏิบัติ

2. ความรู้ และ ทักษะ มีความสัมพันธ์กัน และทำให้เกิดการปฏิบัติตามมา

3. ความรู้ มีผลต่อการปฏิบัติทั้งทางตรงและทางอ้อม

เฟสทิงเจอร์ (Festinger, เรื่องเดิม อ้างแล้ว) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมไว้ว่า เหตุผลหนึ่งที่ทำให้การเปลี่ยนแปลงทัศนคติจะไม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทันทีทันใด นั้นเป็นเพราะมีปัจจัยทางสภาพแวดล้อม ซึ่งก่อให้เกิดทัศนคติแบบเดิมอาจจะยังคงอยู่ ภายหลังจากทัศนคตินั้นได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว หรืออาจมีการเปลี่ยนแปลงกลับเป็นแบบเดิมได้ เว้นเสียแต่ว่าการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม หรือพฤติกรรมจะเกิดขึ้นเพื่อสนับสนุนและทำให้ทัศนคติใหม่นั้นคงอยู่ต่อไป

โรเจอร์ส (Everett M. Rogers, 1973, อ้างใน วัลลภา เพ็ชรโรสประเสริฐ, 2547, น. 28-29) ได้กล่าวถึง ความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ ทักษะ พฤติกรรม และการสื่อสารไว้ใน KAP Theory ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ให้ความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันระหว่างตัวแปร 3 ตัว คือ ความรู้ (K-Knowledge) ทักษะ (A-Attitude) และพฤติกรรม (P-Practice) โดยกล่าวถึงผลกระทบของการสื่อสารต่อผู้รับสาร ในการเปลี่ยนแปลงความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม ไว้ว่า

การสื่อสารไม่เพียงส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านทัศนคติเท่านั้น แต่การสื่อสารอาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใน 3 ด้าน คือ

1. ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความรู้ของผู้รับสาร
2. ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้รับสาร
3. ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้รับสาร

การเปลี่ยนแปลงทั้ง 3 ประการนี้ มักจะเกิดขึ้นในลักษณะที่ต่อเนื่องกัน แต่ในบางครั้งทัศนคติกับพฤติกรรมของบุคคลนั้น ไม่มีความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องเสมอไป คือ เมื่อมีการสื่อสารก่อให้เกิดความรู้ และทัศนคติในทางบวกต่อข่าวสารที่เผยแพร่แล้ว แต่ในขั้นการยอมรับปฏิบัติอาจมีผลในทางตรงกันข้ามก็ได้ ถึงแม้ว่าส่วนใหญ่เมื่อบุคคลมีทัศนคติอย่างไรแล้ว ก็มักจะมีแนวโน้ม

เพียงที่จะปฏิบัติตามทัศนคติของตนก็ตาม แต่พฤติกรรมเช่นนี้จะไม่เกิดขึ้นเสมอไป ทั้งนี้เพราะในบางกรณีอาจเกิด KAP-GAP หรือ ช่องว่างของความรู้ ทัศนคติ และการยอมรับปฏิบัติ ขึ้นได้

ในการปิดช่องว่างของความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ (KAP-GAP) โรเจอร์ส (Rogers, เรืองเดิม อ่างแล้ว) ได้เสนอวิธีแก้ไข 4 ประการ คือ

1. การให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการให้มากขึ้น คือ ต้องให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการให้กลุ่มเป้าหมายเข้าใจอย่างแท้จริง ถึงวิธีการใช้หรือวิธีปฏิบัติต่อสิ่งที่เผยแพร่
2. ให้คำแนะนำในการปฏิบัติ ซึ่งสามารถทำได้โดยใช้เจ้าหน้าที่ส่งเสริมเข้าไปติดต่อกับสมาชิกที่ต้องการรับนวัตกรรม โดยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด
3. โดยการให้รางวัลแก่ผู้ที่ยอมรับนวัตกรรม หรือยอมรับปฏิบัติเพื่อเป็นการจูงใจแก่สมาชิกอื่นๆ ที่ยังไม่ยอมรับ
4. การใช้กลยุทธ์ในการโน้มน้าว โดยวิธีการใช้สื่อบุคคลเป็นเจ้าหน้าที่ส่งเสริมและให้ผู้นำทางความคิดเข้าไปติดต่อกับกลุ่มสมาชิกหรือกลุ่มเพื่อนฝูง เพื่อโน้มน้าวสมาชิกให้เกิดการยอมรับปฏิบัติอีกต่อหนึ่ง

6. ผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

เพ็ญจันทร์ สุทธิเชษฐกุล (2534) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ : ศึกษาเฉพาะกรณีข้าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่า

1. ลักษณะทางประชากรและสังคมที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และระดับตำแหน่ง ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโทษพิษภัยของบุหรี่
2. ทางประชากรและสังคมที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ และระดับตำแหน่ง มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่สูบบุหรี่ ส่วนระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่สูบบุหรี่
3. ผลการวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับโทษพิษภัยของบุหรี่และทัศนคติต่อการไม่สูบบุหรี่ พบว่า
  - 3.1 ระดับความรู้เกี่ยวกับโทษพิษภัยของบุหรี่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่สูบบุหรี่
  - 3.2 ระดับความรู้เกี่ยวกับโทษพิษภัยของบุหรี่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ แต่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่

3.3 ระดับทัศนคติต่อการไม่สูบบุหรี่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่

4. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ พบว่า

4.1 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสาร / นิตยสาร มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโทษพิษภัยของบุหรี่ แต่สื่อหนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ ไม่มีความสัมพันธ์

4.2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนต่อสัปดาห์ และการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสาร / นิตยสาร มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการไม่สูบบุหรี่ แต่สื่อหนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ ไม่มีความสัมพันธ์

4.3 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อวิทยุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ และพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวก ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนต่อสัปดาห์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่

5. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อวิทยุ โทรทัศน์ วารสาร / นิตยสาร มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ และพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนต่อสัปดาห์ กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวิทยุกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่

สุชาติ เมธิคุณากรณ์ (2537) ศึกษาเรื่อง "การศึกษาการรับข่าวสารการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ของเยาวชน: ศึกษาเฉพาะกรณีสมาชิกชมรมเยาวชนปอดสะอาด มูลนิธิหมอชาวบ้าน" พบว่า

1. ลักษณะทางประชากรและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่

2. ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับบุหรี่

3. ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ ไม่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่

4. ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์ฯ ในระดับต่ำ มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมฯ ในระดับต่ำ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์ฯ ในระดับสูง มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมฯ ในระดับสูง

พรทิพย์ บุญนิพัทธ์ (2539) ศึกษาเรื่อง "พฤติกรรมกาเปิดรับสื่อ ความรู้ ทักษะคติ และพฤติกรรมกาไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในวันที่ 17 พ.ย.2539" พบว่า

1. พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารไม่มีความสัมพันธ์กับความรู
2. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะคติ และพฤติกรรมกาไปใช้สิทธิเลือกตั้ง พบว่าตัวแปรทั้งสามไม่มีความสัมพันธ์กัน

วิยะดา ชาวอ่อน (2542) ศึกษาเรื่อง "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ ทางวิทยุโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ กับความรู้ ทักษะคติ และพฤติกรรมกามีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ของเยาวชน : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาชายสถาบันราชภัฏนครปฐม" พบว่า

1. พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารทั่วไปทางวิทยุโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชมโทรทัศน์วันละ 3-4 ชม. และรายการที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบชมมากที่สุด 3 อันดับแรกคือ รายการข่าว รายการเพลง และรายการภาพยนตร์ ส่วนสื่อหนังสือพิมพ์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์สัปดาห์ละ 4-5 วัน และคอลัมน์ที่ชอบอ่านมากที่สุด 3 อันดับแรกคือ ข่าวหน้าหนึ่ง ข่าวบันเทิง และเกร็ดความรู้

1. ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับบุหรี่และการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับค่อนข้างต่ำ กับระดับความรู้เกี่ยวกับบุหรี่
2. ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับบุหรี่และการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง กับระดับทักษะคติต่อการไม่สูบบุหรี่และทักษะคติต่อการให้ความร่วมมือในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่
3. ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับบุหรี่และการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับค่อนข้างต่ำ กับพฤติกรรมกาไม่สูบบุหรี่
4. ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับบุหรี่และการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับค่อนข้างสูง กับพฤติกรรมกามีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่
5. ทักษะคติต่อการไม่สูบบุหรี่และทักษะคติต่อการให้ความร่วมมือในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับค่อนข้างต่ำ กับพฤติกรรมกาไม่สูบบุหรี่
6. ทักษะคติต่อการไม่สูบบุหรี่และทักษะคติต่อการให้ความร่วมมือในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางจนถึงค่อนข้างสูง กับพฤติกรรมกามีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่

บำรุง สุขพรรณ (2550) ศึกษาเรื่อง “การศึกษาการเปิดรับข่าวสารจาก “สื่อ” และความรู้ของนักศึกษาต่อการสร้างจิตสำนึกในการป้องกันอันตรายจากยาเสพติดตามแนวยุทธศาสตร์ชาติ” พบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดและการป้องกันปัญหาเสพติดอยู่ในระดับสูง แต่มีจิตสำนึกในการป้องกันปัญหาเสพติดอยู่ในระดับต่ำ
2. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและสื่อเฉพาะกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดตามแนวยุทธศาสตร์ชาติ ส่วนการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล มีความสัมพันธ์ทางลบกับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดตามแนวยุทธศาสตร์ชาติ
3. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับจิตสำนึกในการป้องกันปัญหาเสพติดตามแนวยุทธศาสตร์ชาติ
4. ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดและการป้องกันปัญหาเสพติดตามแนวยุทธศาสตร์ชาติ ไม่มีความสัมพันธ์กับจิตสำนึกในการป้องกันปัญหาเสพติดตามแนวยุทธศาสตร์ชาติ

เกรียงไกร พัฒนกุลโกเมธ (2552) ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติและความพึงพอใจของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อสื่อรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ที่ใช้กลยุทธ์การรณรงค์ด้วยความกลัว” พบว่า

1. ผลการศึกษาพบว่า เพศ อายุ และรายได้ ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ แต่ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ที่แตกต่างกัน และพบว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและโท มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่มากที่สุด
2. ผลการศึกษาพบว่า เพศ การศึกษา และรายได้ ไม่มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อสื่อรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ที่ใช้กลยุทธ์การรณรงค์ด้วยความกลัว แต่ อายุของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งในที่นี้คือ ช่วงอายุระหว่าง 18-30 ปี มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อสื่อรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ที่ใช้กลยุทธ์การรณรงค์ด้วยความกลัว
3. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิง, กลุ่มตัวอย่างที่ระดับการศึกษาที่สูงกว่า และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้มากกว่า มีความพึงพอใจต่อสื่อรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ที่ใช้กลยุทธ์การรณรงค์ด้วยความกลัวมากกว่าเพศชาย
4. ผู้ที่มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ และผู้ไม่มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ มีการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ ไม่แตกต่างกัน
5. ผู้ที่มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่และผู้ไม่มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ มีการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ที่ใช้กลยุทธ์การรณรงค์ด้วยความกลัว ไม่แตกต่างกัน และผู้ที่มี

พฤติกรรมการสูบบุหรี่ มีทัศนคติเชื่อ ว่าสื่อรณรงค์ที่ใช้กลยุทธ์ความกลัว สามารถทำให้ผู้ที่เสพติด บุหรี่เลิกบุหรี่ได้จริง น้อยกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้พฤติกรรมการสูบบุหรี่

6. ผู้ที่มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ มีความพึงพอใจต่อสื่อรณรงค์ที่ใช้กลยุทธ์การรณรงค์ด้วยความกลัว น้อยกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้พฤติกรรมการสูบบุหรี่

7. พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์กับ การเปิดรับสื่อรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ที่ใช้กลยุทธ์การรณรงค์ด้วยความกลัว

8. ผู้ที่มีการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่มีต่อสื่อรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ ที่ใช้กลยุทธ์การรณรงค์ด้วยความกลัว

9. การเปิดรับสื่อรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ ที่ใช้กลยุทธ์การรณรงค์ด้วยความกลัว กแล้ว มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่มีต่อสื่อรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ ที่ใช้กลยุทธ์การรณรงค์ด้วยความกลัว และทัศนคติที่มีต่อสื่อรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ ที่ใช้กลยุทธ์การรณรงค์ด้วยความกลัว มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่มีต่อสื่อรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ ที่ใช้กลยุทธ์การรณรงค์ด้วยความกลัว

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปิดรับสื่อ ความรู้ และพฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสำรวจ (Survey Research) และใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขนาดของประชากร

ประชากรที่ศึกษาได้แก่ กลุ่มวัยรุ่นที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งเพศหญิงและชาย ซึ่งมีพฤติกรรมทั้งสูบและไม่สูบบุหรี่ จำนวน 1,234,220 คน (ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติระบุว่า ในปี พ.ศ.2550 ประชากรที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีอายุคาบเกี่ยวอยู่ในช่วงวัยรุ่น คือมีช่วงอายุตั้งแต่ 11 – 24 ปี มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 1,234,220 คน)

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

จากประชากรทั้งสิ้น 1,234,220 คน ผู้วิจัยได้ทำการคำนวณกลุ่มตัวอย่าง จากสูตรการหา กลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยกำหนดความผิดพลาดไม่เกิน 5% หรือที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้จำนวนตัวอย่างเท่ากับ 400 คน โดยคำนวณตามสูตรต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

โดยที่

- n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
 N = จำนวนกลุ่มวัยรุ่นที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งเพศหญิงและชาย ซึ่งมีพฤติกรรมทั้งสูบและไม่สูบบุหรี่ จำนวน 1,234,220 คน
 e = ค่าความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่าง

แทนค่าตามสูตร ได้ผลดังนี้

$$n = \frac{1,234,220}{1 + 1,234,220 (0.05)^2}$$

จำนวนกลุ่มตัวอย่างจะเท่ากับ 399.8704 คน

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้างนี้จึงใช้จำนวน 400 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่างขั้นที่ 1 : การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

ผู้วิจัยใช้การแบ่งเขตพื้นที่ของสำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร ซึ่งระบุว่ามีการแบ่งเขตพื้นที่เป็นจำนวนทั้งหมด 50 เขต หลังจากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย นั่นคือ การจับสลากเลือกเขต โดยสุ่มเลือกเขตออกมา 10 เขต ได้ดังนี้

1) เขตพระนคร	2) เขตตลิ่งชัน
3) เขตบางรัก	4) เขตสวนหลวง
5) เขตห้วยขวาง	6) เขตพญาไทย
7) เขตลาดพร้าว	8) เขตสายไหม
9) เขตราชเทวี	10) เขตพระโขนง

วิธีการสุ่มตัวอย่างขั้นที่ 2 : การสุ่มตัวอย่างแบบจัดสัดส่วน (Quota Sampling)

เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างของแต่ละเขตจากการสุ่มตัวอย่างขั้นที่ 1 แล้ว ผู้วิจัยได้กำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งเป็น 10 เขต เขตละ 40 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน โดยทำการเก็บข้อมูลตามสถานที่ต่าง ๆ ที่มีประชากรหนาแน่น เช่น โรงเรียน มหาวิทยาลัย สถานที่ย่านการค้าและธุรกิจ ห้างสรรพสินค้า สวนสาธารณะ เป็นต้น

วิธีการสุ่มตัวอย่างขั้นที่ 3 : การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

หลังจากนั้นผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยเลือกให้มีคุณสมบัติตามคุณลักษณะทางประชากรของการวิจัย คือ เป็นกลุ่มวัยรุ่นทั้งเพศหญิงและชาย ซึ่งมีพฤติกรรมทั้งสูบและไม่สูบบุหรี่ ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นออกเป็น 3 ช่วง ดังต่อไปนี้

1. วัยรุ่นตอนต้น (Early Adolescence) อายุ 13 - 15 ปี
2. วัยรุ่นตอนกลาง (Middle Adolescence) อายุ 16 - 18 ปี
3. วัยรุ่นตอนปลาย (Late Adolescence) อายุ 19 - 22 ปี

วิธีการสุ่มตัวอย่างขั้นที่ 4 : การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

หลังจากขั้นสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เพื่อกำหนดเกณฑ์ด้านอายุของวัยรุ่น ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ในการเก็บแบบสอบถาม โดยกำหนดเขตพื้นที่ละ 40 ตัวอย่าง จนครบ 10 เขต รวมทั้งหมด 400 ตัวอย่างตามต้องการ

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ สามารถจำแนกตามสมมติฐานได้ ดังนี้

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 ลักษณะของประชากรศาสตร์ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.1 ลักษณะของประชากรศาสตร์ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนแตกต่างกัน

ตัวแปรต้น   ลักษณะของประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สภาพแวดล้อมในครอบครัว

ตัวแปรตาม   พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.2 ลักษณะของประชากรศาสตร์ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารนรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

ตัวแปรต้น   ลักษณะของประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สภาพแวดล้อมในครอบครัว

ตัวแปรตาม   พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารนรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 ลักษณะของประชากรศาสตร์ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่แตกต่างกัน

ตัวแปรต้น   ลักษณะของประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สภาพแวดล้อมในครอบครัว

ตัวแปรตาม   ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

การวัดค่าของตัวแปรและเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบ

1. การวัดตัวแปร ลักษณะทางประชากรศาสตร์

1.1 เพศ เป็นคำถามปลายเปิด แบ่งเป็น

- หญิง
- ชาย

1.2 อายุ เป็นคำถามปลายเปิด แบ่งเป็น

- 13 - 15 ปี
- 16 - 18 ปี
- 19 - 22 ปี

1.3 การศึกษา เป็นคำถามปลายเปิด แบ่งเป็น

- ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา
- มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1, ม.2, ม.3)
- มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4, ม.5, ม.6)
- อนุปริญญา (ปวช., ปวส.)
- ปริญญาตรี

1.4 สภาพแวดล้อมในครอบครัว เป็นคำถามปลายเปิด แบ่งเป็น

- มีผู้สูบบุหรี่อาศัยอยู่ในบ้านเดียวกัน
- ไม่มีผู้สูบบุหรี่อาศัยอยู่ในบ้านเดียวกัน

2. การวัดตัวแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน

2.1 สื่อโทรทัศน์ แบ่งเป็น

2.1.1 ระยะเวลาในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ แบ่งเป็น

- มากกว่า 4 ชั่วโมง	ให้คะแนน 4 คะแนน
- 2 - 4 ชั่วโมง	ให้คะแนน 3 คะแนน
- 1 - 2 ชั่วโมง	ให้คะแนน 2 คะแนน
- น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	ให้คะแนน 1 คะแนน

2.1.2 ประเภทของรายการโทรทัศน์ที่ชอบดูมากที่สุด 3 อันดับแรก

- ข่าว
- รายการความรู้
- เพลง

สมมติฐานการวิจัยที่ 3 ลักษณะของประชากรศาสตร์ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

ตัวแปรต้น   ลักษณะของประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สภาพแวดล้อมในครอบครัว

ตัวแปรตาม   พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

สมมติฐานการวิจัยที่ 4 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

สมมติฐานการวิจัยที่ 4.1 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

ตัวแปรต้น   พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน

ตัวแปรตาม   ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

สมมติฐานการวิจัยที่ 4.2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

ตัวแปรต้น   พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

ตัวแปรตาม   ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

สมมติฐานการวิจัยที่ 5 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

สมมติฐานการวิจัยที่ 5.1 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

ตัวแปรต้น   พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน

ตัวแปรตาม   พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

สมมติฐานการวิจัยที่ 5.2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

ตัวแปรต้น   พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

ตัวแปรตาม   พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

สมมติฐานการวิจัยที่ 6 ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

ตัวแปรต้น   ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

ตัวแปรตาม   พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

- สารคดี
- การ์ตูน
- เกมสโตร์
- รายการสำหรับเด็ก
- ภาพยนตร์
- รายการกีฬา
- ละคร
- สันทนาการ
- อื่น ๆ โปรดระบุ

2.2 สื่อหนังสือพิมพ์ แบ่งเป็น

2.2.1 ระยะเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ แบ่งเป็น

- อ่านทุกวัน ให้คะแนน 4 คะแนน
- อ่านเกือบทุกวัน (4 – 5 วันต่อสัปดาห์) ให้คะแนน 3 คะแนน
- อ่านบางวัน (2 – 3 วันต่อสัปดาห์) ให้คะแนน 2 คะแนน
- ไม่ค่อยได้อ่าน ให้คะแนน 1 คะแนน

2.2.2 คอลัมน์ในหน้าหนังสือพิมพ์ที่ชอบอ่านมากที่สุด 3 อันดับแรก

- ข่าวหน้าหนึ่ง
- การเมือง
- ข่าวต่างประเทศ
- บทบรรณาธิการ บทความ
- การศึกษา
- บันเทิง ละคร
- กีฬา
- ความรู้รอบตัว วิทยาศาสตร์
- เด็ก สตรี
- อื่น ๆ โปรดระบุ

3. คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ แบ่งเป็น

- โทรทัศน์
- หนังสือพิมพ์
- วิทยุ
- อินเทอร์เน็ต
- นิตยสาร/วารสาร
- โปสเตอร์
- ภาพคำเตือนบนซองบุหรี่
- แผ่นพับ / ใบปลิว
- สติกเกอร์
- หนังสือคู่มือ/จุลสาร
- พ่อ / แม่ / ญาติ
- ครู
- เพื่อน / แฟน
- เจ้าหน้าที่รณรงค์

วิธีการให้คะแนน วัดโดยใช้ Likert Scale แบ่งเป็น 5 ระดับคือ

- รับข่าวสารมากที่สุด ให้คะแนน 5 คะแนน
- รับข่าวสารมาก ให้คะแนน 4 คะแนน
- รับข่าวสารปานกลาง ให้คะแนน 3 คะแนน
- รับข่าวสารน้อย ให้คะแนน 2 คะแนน
- รับข่าวสารน้อยที่สุด ให้คะแนน 1 คะแนน

ในการวัดค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ ผู้วิจัยได้แบ่งเกณฑ์การให้คะแนนโดยให้แต่ละหน่วยคะแนนมีช่วงเท่าๆกัน ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.80	ถือว่ามีพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่น้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย	1.81 – 2.60	ถือว่ามีพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่น้อย
ค่าเฉลี่ย	2.61 – 3.40	ถือว่ามีพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ปานกลาง

2.3 สื่อวิทยุ แบ่งเป็น

2.3.1 ระยะเวลาในการเปิดรับสื่อวิทยุ แบ่งเป็น

- มากกว่า 4 ชั่วโมง ให้คะแนน 4 คะแนน
- 2 – 4 ชั่วโมง ให้คะแนน 3 คะแนน
- 1 – 2 ชั่วโมง ให้คะแนน 2 คะแนน
- น้อยกว่า 1 ชั่วโมง ให้คะแนน 1 คะแนน

2.3.2 ประเภทของรายการวิทยุที่ชอบฟังมากที่สุด 3 อันดับแรก

- ข่าว
- เพลง
- รายการสนทนา
- สารคดี
- กีฬา
- อื่น ๆ โปรดระบุ

2.4 สื่ออินเทอร์เน็ต แบ่งเป็น

2.4.1 ระยะเวลาในการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ต แบ่งเป็น

- มากกว่า 4 ชั่วโมง ให้คะแนน 4 คะแนน
- 2 – 4 ชั่วโมง ให้คะแนน 3 คะแนน
- 1 – 2 ชั่วโมง ให้คะแนน 2 คะแนน
- น้อยกว่า 1 ชั่วโมง ให้คะแนน 1 คะแนน

2.4.2 ประเภทของเว็บไซต์ที่ชอบเข้าไปใช้บริการมากที่สุด 3 อันดับแรก

- เว็บสังคมออนไลน์ เช่น Hi5, Facebook
- เว็บกระดานสนทนา เช่น Pantip, เด็คดี
- เว็บเกมส์ออนไลน์
- เว็บข่าว เช่น ผู้จัดการ, ไทยรัฐ, เดลินิวส์
- เว็บบันเทิงประเภทรวมเนื้อหาหลากหลาย เช่น Sanook, Kapook, Hunsu
- อื่น ๆ โปรดระบุ

ค่าเฉลี่ย 3.42 – 4.20 ถือว่ามีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารณรงค์
เพื่อการงดสูบบุหรี่มาก

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 ถือว่ามีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารณรงค์
เพื่อการงดสูบบุหรี่มากที่สุด

4. คำถามเกี่ยวกับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

คำถามในส่วนของความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ มีจำนวนทั้งสิ้น 20 ข้อ กำหนดการให้
คะแนนสำหรับข้อที่ตอบถูก ข้อละ 1 คะแนน และคะแนนสำหรับข้อที่ตอบผิด และไม่ตอบข้อละ 0
คะแนน จากนั้นนำคะแนนทั้งหมด มารวมกันเพื่อกำหนดระดับความรู้ของกลุ่มตัวอย่างใน 3 ระดับ
ดังต่อไปนี้

คะแนนระหว่าง 0 – 7 คะแนน หมายถึง มีความรู้ระดับต่ำ

คะแนนระหว่าง 8 – 14 คะแนน หมายถึง มีความรู้ระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 15 – 20 คะแนน หมายถึง มีความรู้ระดับสูง

5. คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

5.1 พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น

5.1.1 พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่าง

- สูบ

- ไม่สูบ

5.1.2 ปริมาณการสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น

- สูบมากชิ้น

- สูบเท่าเดิม

- สูบน้อยลง

5.2 การมีส่วนร่วม ในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ แบ่งเป็น

5.2.1 เคยมีส่วนร่วมในกิจกรรมรณรงค์

- เคย

- ไม่เคย

5.2.2 ความบ่อยครั้งในการให้คำแนะนำ / ตักเตือน / ชักชวนผู้ที่สูบบุหรี่ ให้เกิด
การลด ละ เลิกบุหรี่

- นาน ๆ ครั้ง ให้คะแนน 1 คะแนน

- บ่อยครั้ง ให้คะแนน 2 คะแนน

- เสมอ ให้คะแนน 3 คะแนน

5.2.3 ความบ่อยครั้งในการบริจาคเงินให้กับองค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับการรณรงค์
เพื่องดการสูบบุหรี่

- นาน ๆ ครั้ง	ให้คะแนน 1 คะแนน
- บ่อยครั้ง	ให้คะแนน 2 คะแนน
- เสมอ	ให้คะแนน 3 คะแนน

5.2.4 ความบ่อยครั้งในการช่วยเผยแพร่เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อ
การงดสูบบุหรี่

- นาน ๆ ครั้ง	ให้คะแนน 1 คะแนน
- บ่อยครั้ง	ให้คะแนน 2 คะแนน
- เสมอ	ให้คะแนน 3 คะแนน

5.2.5 ความบ่อยครั้งในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อการ
งดสูบบุหรี่ เช่น วิ่ง / เดิน รณรงค์

- นาน ๆ ครั้ง	ให้คะแนน 1 คะแนน
- บ่อยครั้ง	ให้คะแนน 2 คะแนน
- เสมอ	ให้คะแนน 3 คะแนน

5.2.6 ความบ่อยครั้งในการหาความรู้เกี่ยวกับโทษภัยของบุหรี่ และวิธีป้องกัน
รวมถึงวิธีในการเลิกบุหรี่แบบใหม่ ๆ

- นาน ๆ ครั้ง	ให้คะแนน 1 คะแนน
- บ่อยครั้ง	ให้คะแนน 2 คะแนน
- เสมอ	ให้คะแนน 3 คะแนน

5.3 เหตุผลที่ทำให้ชอบเข้าไปมีส่วนร่วมกับการรณรงค์มากที่สุด 3 อันดับแรก

- เพราะตนเองติดบุหรี่ และต้องการเลิกสูบบุหรี่อยู่แล้ว
- อยากให้บรรยากาศ สภาพแวดล้อมดีขึ้น
- เห็นถึงโทษพิษภัยของบุหรี่
- อยากใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
- อยากช่วยเหลือสังคม
- อื่น ๆ โปรดระบุ

5.4 เหตุผลที่ไม่เคยมีส่วนร่วมกับการรณรงค์ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

- ไม่ค่อยมีเวลา
- ติดเรียน
- คิดว่าการรณรงค์ไม่เกี่ยวข้องกับตนเอง
- ไม่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมการรณรงค์
- สถานที่จัดกิจกรรมอยู่ไกล ไม่สะดวกในการเดินทาง
- ไม่มีแรงจูงใจที่มากพอ
- กิจกรรมที่จัดไม่น่าสนใจเพียงพอ
- เพราะคนใกล้ตัวที่ติดบุหรี่ เช่น แฟน หรือ เพื่อน ห้ามไม่ให้ไป
- อื่น ๆ โปรดระบุ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งเนื้อหาคำถามออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้ คือ

ส่วนที่ 1	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ส่วนที่ 2	คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อมวลชน
ส่วนที่ 3	คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่
ส่วนที่ 4	คำถามเกี่ยวกับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่
ส่วนที่ 5	คำถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยมีการทดสอบในด้านความเที่ยงตรง (Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถามดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ผู้วิจัยทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยให้ อาจารย์ ไวยวุฒิ วุฒิมอรรณสาร อาจารย์ผู้สอนวิชาวิจัยการสื่อสาร ประจำคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นผู้ตรวจสอบ เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข

หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบ (Pretest) กับกลุ่มที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่มีคุณสมบัติเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อนำคำตอบที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่น ด้วยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Cronbach Coefficient) ปรากฏว่าข้อคำถามอยู่ในระดับที่มีความน่าเชื่อถือ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดขึ้นตามจำนวนที่กำหนดไว้ในขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้ออกมาลงรหัสเพื่อประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window / Version 13.0 เพื่อคำนวณค่าสถิติและทดสอบสมมติฐานตามที่กำหนดไว้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic)

ได้แก่ จำนวน (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการแปลความเชิงบรรยายเพื่ออธิบายข้อมูลดังต่อไปนี้

- ลักษณะทางประชากรศาสตร์
- พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน
- พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่
- ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่
- พฤติกรรมมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

2) สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic)

ใช้เพื่อทดสอบความแตกต่าง และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามในสมมติฐาน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 – 3

ใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independence t-test) และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียว (One - way ANOVA) สำหรับการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม เพื่อทดสอบความแตกต่างของลักษณะทางประชากรศาสตร์ กับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

2.2 สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 – 6

ใช้สถิติการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การเปิดรับสื่อ ความรู้ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งหญิงและชายที่มีพฤติกรรมสูบบุหรี่และไม่สูบบุหรี่ จำนวน 400 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติด้วยโปรแกรม SPSS/PC for Windows Version 13.0 ซึ่งผลการศึกษานำเสนอตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

ตอนที่ 4 ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

ตอนที่ 5 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

ตอนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์

ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง จะศึกษาเกี่ยวกับเพศ, อายุ, ระดับการศึกษา และสภาพแวดล้อมในครอบครัว ซึ่งข้อมูลในส่วนนี้จะนำเสนอเป็นจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง สามารถแจกแจงรายละเอียดเป็นตารางที่ 1 – 4 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	188	47.0
หญิง	212	53.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเป็นเพศหญิง มีจำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 53.0 และเพศชาย มีจำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0

ตารางที่ 2

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
13 – 15 ปี	84	21.0
16 – 18 ปี	162	40.5
19 – 22 ปี	154	38.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 16 – 18 ปี มากที่สุด มีจำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 รองลงมามีอายุ 19 – 22 ปี มีจำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 และมีอายุ 13 – 15 ปี น้อยที่สุด มีจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0

ตารางที่ 3

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา	32	8.0
มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1, ม.2, ม.3)	57	14.2
มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4, ม.5, ม.6)	119	29.8
อนุปริญญา (ปวช., ปวส.)	66	16.5
ปริญญาตรี	126	31.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมากที่สุด มีจำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 รองลงมา มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4, ม.5, ม.6) มีจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8 ถัดมา มีระดับการศึกษานุปริญญา (ปวช., ปวส.) มีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1, ม.2, ม.3) มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 และมีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับมัศึกษาน้อยที่สุด มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0

ตารางที่ 4

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสภาพแวดล้อมในครอบครัว

สภาพแวดล้อมในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
มีผู้สูบบุหรี่	232	58.0
ไม่มีผู้สูบบุหรี่	168	42.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในครอบครัวที่มีผู้สูบบุหรี่ มีจำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58.0 และไม่มีผู้สูบบุหรี่ มีจำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน

ข้อมูลพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนของกลุ่มตัวอย่างจะศึกษาเกี่ยวกับ ระยะเวลาในการชมโทรทัศน์ในแต่ละวัน, ประเภทรายการโทรทัศน์ที่ชอบชมมากที่สุด, ความบ่อยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์ต่อสัปดาห์, คอลัมน์ที่ชอบอ่านในหน้าหนังสือพิมพ์มากที่สุด, ระยะเวลาในการฟังรายการวิทยุในแต่ละวัน, ประเภทรายการวิทยุที่ชอบฟังมากที่สุด, ระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตในแต่ละวัน และประเภทของเว็บไซต์ที่ชอบเข้าใช้บริการมากที่สุด ซึ่งข้อมูลในส่วนนี้จะนำเสนอเป็นจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง สามารถแจกแจงรายละเอียดเป็นตารางที่ 5 - 12 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาในการชมโทรทัศน์ในแต่ละวัน

ระยะเวลาในการชมโทรทัศน์ในแต่ละวัน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	51	12.8
1 – 2 ชั่วโมง	74	18.5
2 – 4 ชั่วโมง	148	37.0
มากกว่า 4 ชั่วโมง	127	31.7
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการชมโทรทัศน์ในแต่ละวัน 2 – 4 ชั่วโมงมากที่สุด มีจำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมาชมมากกว่า 4 ชั่วโมง มีจำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7 ถัดมาชม 1 – 2 ชั่วโมง มีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 และชมน้อยกว่า 1 ชั่วโมงน้อยที่สุด มีจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8

ตารางที่ 6

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทรายการโทรทัศน์ที่ชมมากที่สุด

ประเภทรายการโทรทัศน์ที่ชมมากที่สุด	ระดับการชมมากที่สุด					
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ข่าว	90	22.5	38	9.5	26	6.5
รายการความรู้	21	5.2	26	6.5	26	6.5
เพลง	76	19.0	67	16.8	80	20.0
สารคดี	11	2.8	20	5.0	13	3.2
การ์ตูน	31	7.8	38	9.5	35	8.8
เกมส์โชว์	37	9.2	66	16.5	32	8.0
รายการสำหรับเด็ก	2	0.5	5	1.2	9	2.2
ภาพยนตร์	39	9.8	61	15.3	81	20.3
รายการกีฬา	31	7.8	26	6.5	41	10.2
ละคร	61	15.2	49	12.2	53	13.3
สนทนา	1	0.2	4	1.0	4	1.0
รวม	400	100.0	400	100.0	400	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่า ประเภทรายการโทรทัศน์ที่ชมมากที่สุดอันดับที่ 1 คือ ข่าว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ มีจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 รองลงมาชมมากที่สุดอันดับที่ 2 คือ รายการเพลง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ มีจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 และชมมากที่สุดอันดับที่ 3 คือ ภาพยนตร์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ มีจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3

ตารางที่ 7

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์ต่อสัปดาห์

ความบ่อยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์ต่อสัปดาห์	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ค่อยได้อ่าน	183	45.8
อ่านบางวัน (2 – 3 วันต่อสัปดาห์)	120	30.0
อ่านเกือบทุกวัน (4 – 5 วันต่อสัปดาห์)	50	12.5
อ่านทุกวัน	41	11.7
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้อ่านหนังสือพิมพ์ในแต่ละสัปดาห์มากที่สุด มีจำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 รองลงมาอ่านบางวัน (2 – 3 วันต่อสัปดาห์) มีจำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 ถัดมาอ่านเกือบทุกวัน (4 – 5 วันต่อสัปดาห์) มีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 และอ่านทุกวันน้อยที่สุด มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7

ตารางที่ 8

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคอลัมน์ที่ชอบอ่านในหน้าหนังสือพิมพ์มากที่สุด

คอลัมน์ที่ชอบอ่านในหน้าหนังสือพิมพ์มากที่สุด	ระดับการชอบอ่านมากที่สุด					
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ข่าวหน้าหนึ่ง	173	43.3	96	24.0	40	10.0
การเมือง	33	8.2	58	14.5	53	13.2
ข่าวต่างประเทศ	7	1.8	13	3.2	32	8.0
บทบรรณาธิการ บทความ	6	1.5	11	2.8	17	4.3
การศึกษา	9	2.3	39	9.8	33	8.3
บันเทิง ละคร	108	27.0	99	24.8	69	17.2
กีฬา	52	13.0	54	13.5	79	19.8

ตารางที่ 8 (ต่อ)

คอลลัมน์ที่ชอบอ่านในหน้าหนังสือพิมพ์มากที่สุด	ระดับการชอบอ่านมากที่สุด					
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความรู้รอบตัว วิทยาศาสตร์	9	2.3	21	5.3	62	15.5
เด็ก สตรี	0	0.0	8	2.0	13	3.3
อื่นๆ ได้แก่ ดวง	1	0.2	0	0.0	1	0.2
อื่นๆ ได้แก่ ธุรกิจ	2	0.5	0	0.0	0	0.0
อื่นๆ ได้แก่ อาชญากรรม	0	0.0	1	0.2	1	0.2
รวม	400	100.0	400	100.0	400	100.0

จากตารางที่ 8 พบว่า คอลลัมน์ที่ชอบอ่านในหน้าหนังสือพิมพ์มากที่สุดอันดับที่ 1 คือ ข่าวหน้าหนึ่ง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ มีจำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมาชอบอ่านมากที่สุดอันดับที่ 2 คือ บันเทิง ละคร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ มีจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 และชอบอ่านมากที่สุดอันดับที่ 3 คือ กีฬา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ มีจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8

ตารางที่ 9

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาในการฟังรายการวิทยุในแต่ละวัน

ระยะเวลาในการฟังรายการวิทยุในแต่ละวัน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	196	49.0
1 – 2 ชั่วโมง	69	17.2
2 – 4 ชั่วโมง	90	22.5
มากกว่า 4 ชั่วโมง	45	11.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการฟังรายการวิทยุในแต่ละวันน้อยกว่า 1 ชั่วโมงมากที่สุด มีจำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 49.0 รองลงมาฟัง 2 – 4 ชั่วโมง มีจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 ถัดมาฟัง 1 – 2 ชั่วโมง มีจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 และฟังมากกว่า 4 ชั่วโมงน้อยที่สุด มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3

ตารางที่ 10

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทรายการวิทยุที่ชอบฟังมากที่สุด

ประเภทรายการวิทยุที่ชอบฟังมากที่สุด	ระดับการชอบฟังมากที่สุด					
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ข่าว	58	14.5	105	26.3	163	40.8
เพลง	290	72.5	80	20.0	18	4.5
รายการสนทนา	16	4.0	77	19.2	89	22.2
สารคดี	3	0.8	26	6.5	45	11.3
กีฬา	33	8.2	112	28.0	84	21.0
อื่นๆ ได้แก่ ละครวิทยุ	0	0.0	0	0.0	1	0.2
รวม	400	100.0	400	100.0	400	100.0

จากตารางที่ 10 พบว่า ประเภทรายการวิทยุที่ชอบฟังมากที่สุดอันดับที่ 1 คือ เพลง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ มีจำนวน 290 คน คิดเป็นร้อยละ 72.5 รองลงมาชอบฟังมากที่สุดอันดับที่ 2 คือ กีฬา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ มีจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 และชอบชมฟังมากที่สุดอันดับที่ 3 คือ ข่าว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ มีจำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8

ตารางที่ 11

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตในแต่ละวัน

ระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตในแต่ละวัน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	32	8.0
1 – 2 ชั่วโมง	40	10.0
2 – 4 ชั่วโมง	110	27.5
มากกว่า 4 ชั่วโมง	218	54.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตในแต่ละวันมากกว่า 4 ชั่วโมงมากที่สุด มีจำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 รองลงมาใช้ 2 – 4 ชั่วโมง มีจำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 ถัดมาใช้ 1 – 2 ชั่วโมง มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 และใช้น้อยกว่า 1 ชั่วโมงน้อยที่สุด มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0

ตารางที่ 12

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของเว็บไซต์ที่ชอบเข้าใช้บริการมากที่สุด

ประเภทของเว็บไซต์ที่ชอบเข้าใช้ บริการมากที่สุด	ระดับการชอบเข้าใช้มากที่สุด					
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เว็บสังคมออนไลน์ เช่น Hi5, Facebook	293	73.3	55	13.8	28	7.0
เว็บกระดานสนทนา เช่น Pantip, เด็กดี	26	6.5	115	28.8	116	29.0
เว็บเกมส์ออนไลน์	52	13.0	129	32.2	74	18.5
เว็บข่าว เช่น ผู้จัดการ, ไทยรัฐ, เดลินิวส์	10	2.5	33	8.2	38	9.5
เว็บบันเทิงประเภทรวมเนื้อหา หลากหลาย เช่น Sanook, Kapook, Hunsu	14	3.5	61	15.2	128	32.0
อื่นๆ ได้แก่ เว็บกีฬา	2	0.5	0	0.0	1	0.2
อื่นๆ ได้แก่ Google	2	0.5	0	0.0	4	1.0
อื่นๆ ได้แก่ เว็บภาพยนตร์	1	0.2	0	0.0	1	0.2
อื่นๆ ได้แก่ Youtube	0	0.0	7	1.8	8	2.0
อื่นๆ ได้แก่ เว็บบอร์ดนิโหลด	0	0.0	0	0.0	2	0.5
รวม	400	100.0	400	100.0	400	100.0

จากตารางที่ 12 พบว่า ประเภทของเว็บไซต์ที่ชอบเข้าใช้บริการมากที่สุดอันดับที่ 1 คือ เว็บสังคมออนไลน์ เช่น เว็บสังคมออนไลน์ เช่น Hi5, Facebook กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ มีจำนวน 293 คน คิดเป็นร้อยละ 73.3 รองลงมาชอบเข้าใช้มากที่สุดอันดับที่ 2 คือ เว็บเกมส์ออนไลน์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ มีจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2 และชอบเข้าใช้มากที่สุดอันดับที่ 3 คือ เว็บบันเทิงประเภทรวมเนื้อหาหลากหลาย เช่น Sanook, Kapook, Hunsu กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ มีจำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0

ตอนที่ 3 การพฤติกรรมเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งข้อมูลในส่วนนี้จะนำเสนอเป็นจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามตารางที่ 13 ดังนี้

ตารางที่ 13

แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรม
การเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

ประเภทของสื่อ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อ การงดสูบบุหรี่					ค่า ระดับ พฤติกรรม การ เปิดรับ ข่าวสาร รณรงค์ เพื่อการ งดสูบ บุหรื
			มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
			จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
1. โทรทัศน์	3.95	.918	123 (30.8)	170 (42.5)	73 (18.2)	33 (8.3)	1 (0.2)	มาก
2. หนังสือพิมพ์	3.03	.867	12 (3.0)	105 (26.2)	178 (44.5)	91 (22.8)	14 (3.5)	ปาน กลาง
3. วิทยุ	3.00	.962	22 (5.5)	95 (23.8)	169 (42.3)	90 (22.5)	24 (6.0)	ปาน กลาง
4. อินเทอร์เน็ต	3.07	1.041	33 (8.2)	100 (25.0)	158 (39.5)	78 (19.5)	31 (7.8)	ปาน กลาง

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ประเภทของสื่อ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับพฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อ การงดสูบบุหรี่					ค่าระดับพฤติกรรม การเปิดรับ ข่าวสารรณรงค์ เพื่อการ งดสูบบุหรี่
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
			จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
5. นิตยสาร / วารสาร	2.82	.972	17 (4.2)	69 (17.3)	178 (44.5)	97 (24.2)	39 (9.8)	ปานกลาง
6. โปสเตอร์	3.31	1.115	69 (17.2)	98 (24.5)	147 (36.8)	61 (15.3)	25 (6.2)	ปานกลาง
7. ภาพคำเตือนบนซอง บุหรี่	4.00	1.062	169 (42.3)	106 (26.5)	93 (23.2)	20 (5.0)	12 (3.0)	มาก
8. แผ่นพับ / โบปลิว	2.88	1.003	18 (4.5)	89 (22.2)	154 (38.5)	103 (25.8)	36 (9.0)	ปานกลาง
9. สติกเกอร์	3.06	1.046	32 (8.0)	107 (26.7)	145 (36.3)	87 (21.8)	29 (7.2)	ปานกลาง
10. หนังสือคู่มือ / จุล สาร	2.67	.954	10 (2.5)	57 (14.2)	172 (43.0)	111 (27.8)	50 (12.5)	ปานกลาง
11. พ่อ / แม่ / ญาติ	3.73	1.050	107 (26.8)	138 (34.5)	104 (26.0)	41 (10.0)	11 (2.7)	มาก
12. ครู	3.61	1.040	87 (21.8)	135 (33.7)	127 (31.8)	36 (9.0)	15 (3.8)	มาก
13. เพื่อน / แฟน	3.09	1.157	42	88	139	81	39	ปาน

14. เจ้าหน้าที่รณรงค์	2.66	1.55	32 (8.0)	49 (12.2)	144 (36.0)	99 (24.8)	76 (19.0)	ปาน กลาง
รวม	3.20	.538						ปาน กลาง

จากตารางที่ 13 พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่โดยภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 จากคะแนนเต็ม 5 และค่าของความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .538 โดยพิจารณาระดับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ในแต่ละระดับพบว่า

- พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ในระดับมาก พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่จากภาพคำเตือนบนซองบุหรี่มากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 รองลงมาเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ถัดมาเปิดรับข่าวสารจากพ่อ / แม่ / ญาติ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 และเปิดรับข่าวสารจากครูน้อยที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61

- พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ปานกลาง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่จากโปสเตอร์มากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 รองลงมาเปิดรับข่าวสารจากเพื่อน / แฟน คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 ถัดมาเปิดรับข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 เปิดรับข่าวสารจากสติ๊กเกอร์ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 เปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 เปิดรับข่าวสารจากวิทยุ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 เปิดรับข่าวสารจากแผ่นพับ / ใบปลิว คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 เปิดรับข่าวสารจากนิตยสาร / วารสาร คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.82 เปิดรับข่าวสารจากหนังสือคู่มือ / จุลสาร คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.67 และเปิดรับข่าวสารจากเจ้าหน้าที่รณรงค์น้อยที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66

ตอนที่ 4 ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่าง จะศึกษาเกี่ยวกับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่, คะแนนรวมความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ และระดับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ ได้นำเสนอข้อมูลเป็นจำนวนและร้อยละตามตารางที่ 14 – 16 ดังนี้

ตารางที่ 14

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่	คำตอบ			
	ถูก		ผิด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. นิโคติน เป็นสารพิษสำคัญที่ประกอบอยู่ในบุหรี่	384	96.0	16	4.0
2. บุหรี่เป็นบ่อเกิดของโรคเสื่อมสมรรถภาพทางเพศ	348	87.0	52	13.0
3. การสูบบุหรี่แบบมีก้นกรองทำให้ปลอดภัยจากโรคมะเร็ง	220	55.0	180	45.0
4. การสูบบุหรี่ ปลอดภัยกว่าการสูบบุหรี่	258	64.5	142	35.5
5. การสูบบุหรี่ที่เขียนว่า รสอ่อนหรือเบา (ไลท์หรือไมล์) จะมีความปลอดภัยมากกว่าบุหรี่รสปกติ	246	61.5	154	38.5
6. ผู้ไม่สูบบุหรี่ เมื่ออยู่ใกล้ผู้สูบบุหรี่ หรือสถานที่ซึ่งมีควันบุหรี่ มีโอกาสได้รับอันตรายเช่นกัน	360	90.0	40	10.0
7. การสูบบุหรี่ มีผลทำให้เกิดโรคต่อกระดูก และอาจส่งผลให้ตาบอดได้	222	55.5	178	44.5
8. ปัจจุบันสถานบันเทิงยามราตรี เป็นสถานที่สาธารณะแห่งเดียวที่ยกเว้นให้สูบบุหรี่ได้	230	57.5	170	42.5
9. หากสูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่ จะมีโทษปรับไม่เกิน 3,000 บาท	168	42.0	232	58.0
10. ปัจจุบัน มีกฎหมายห้ามจำหน่ายบุหรี่แก่เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี	329	82.3	71	17.7

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่	คำตอบ			
	ถูก		ผิด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
11. หากต้องการสูบบุหรี่อย่างปลอดภัย ต้องไม่สูดหรืออัดควันบุหรี่เข้าปอด	231	57.8	169	42.2
12. ผู้ที่สูบบุหรี่มาเป็นเวลานาน หากหยุดสูบทันทีหรือหักดิบ จะเป็นอันตราย	220	55.0	180	45.0
13. การสูบบารากู่ มีอันตรายน้อยกว่าบุหรี่ จึงถือเป็นทางเลือกสำหรับผู้ที่ต้องการเลิกสูบบุหรี่	238	59.5	162	40.5
14. การแก้ปัญหาบุหรี่อย่างถาวร ทำได้โดยการปิดโรงงานยาสูบ	176	44.0	224	56.0
15. การสูบบุหรี่ส่งผลกระทบต่อหญิงมีครรภ์ อาจทำให้แท้งลูกหรือคลอดก่อนกำหนดได้	350	87.5	50	12.5
16. ผู้หญิงที่สูบบุหรี่จัด มีโอกาสเสี่ยงเป็นโรคมะเร็งปากมดลูกสูง	329	82.3	71	17.7
17. ปัจจุบันอายุเฉลี่ยของคนไทยที่เริ่มติดบุหรี่ครั้งแรกคือ 18 ปีและมีแนวโน้มที่จะต่ำลงเรื่อย ๆ	329	82.3	71	17.7
18. นิโคตินในควันบุหรี่มีฤทธิ์กระตุ้นการบีบตัวของลำไส้ ทำให้ผู้สูบบุหรี่เคยชินหากไม่สูบจะถ่ายไม่ออก	275	68.8	125	31.2
19. การที่หลังสูบบุหรี่ผู้สูบบางรายน้ำหนักตัวขึ้น เพราะต่อมรับรสที่ปากทำงานดีขึ้น จึงกินอาหารอร่อยขึ้น	186	46.5	214	53.5
20. จากสถิติพบว่า หากพ่อหรือแม่ติดบุหรี่โอกาสที่ลูกจะติดบุหรี่ด้วยมีถึงร้อยละ 70	262	65.5	138	34.5

จากตารางที่ 14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ตอบถูก ในนินโคติน เป็นสารพิษสำคัญที่ ประกอบอยู่ในบุหรี่ มีจำนวน 384 คน คิดเป็นร้อยละ 96.0 และตอบผิด มีจำนวน 16 คน คิดเป็น ร้อยละ 4.0

- หัวข้อบุหรี่เป็นบ่อเกิดของโรคเสื่อมสมรรถภาพทางเพศ กลุ่มตัวอย่างตอบถูก มีจำนวน 348 คน คิดเป็นร้อยละ 87.0 และตอบผิด มีจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0

- หัวข้อการสูบบุหรี่แบบมีก้นกรองทำให้ปลอดภัยจากโรคมะเร็ง กลุ่มตัวอย่างตอบถูก มี จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 55.0 และตอบผิด มีจำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0

- หัวข้อการสูบบุหรี่ ปลอดภัยกว่าการสูบบุหรี่ กลุ่มตัวอย่างตอบถูก มีจำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 64.5 และตอบผิด มีจำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5

- หัวข้อการสูบบุหรี่ที่เขียนว่า รสอ่อนหรือเบา (ไลท์หรือไมล์) จะมีความปลอดภัยมากกว่า บุหรี่รสปกติ กลุ่มตัวอย่างตอบถูก มีจำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 61.5 และตอบผิด มีจำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5

- หัวข้อผู้ไม่สูบบุหรี่ เมื่ออยู่ใกล้ผู้สูบบุหรี่ หรือสถานที่ซึ่งมีควันบุหรี่ มีโอกาสได้รับอันตราย เช่นกัน กลุ่มตัวอย่างตอบถูก มีจำนวน 360 คน คิดเป็นร้อยละ 90.0 และตอบผิด มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0

- หัวข้อการสูบบุหรี่ มีผลทำให้เกิดโรคต่อกระดูก และอาจส่งผลให้ตาบอดได้ กลุ่ม ตัวอย่างตอบถูก มีจำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 55.5 และตอบผิด มีจำนวน 178 คน คิดเป็น ร้อยละ 44.5

- หัวข้อปัจจุบันสถานบันเที่ยงยามราตรี เป็นสถานที่สาธารณะแห่งเดียวที่ยกเว้นให้สูบบุหรี่ ได้ กลุ่มตัวอย่างตอบถูก มีจำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 57.5 และตอบผิด มีจำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5

- หัวข้อหากสูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่ จะมีโทษปรับไม่เกิน 3,000 บาท กลุ่มตัวอย่างตอบ ถูก มีจำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 และตอบผิด มีจำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58.0

- หัวข้อปัจจุบัน มีกฎหมายห้ามจำหน่ายบุหรี่แก่เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี กลุ่มตัวอย่างตอบ ถูก มีจำนวน 329 คน คิดเป็นร้อยละ 82.3 และตอบผิด มีจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7

- หัวข้อหากต้องการสูบบุหรี่อย่างปลอดภัย ต้องไม่สูดหรืออัดควันบุหรี่เข้าปอด กลุ่ม ตัวอย่างตอบถูก มีจำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 57.8 และตอบผิด มีจำนวน 169 คนคิดเป็น ร้อยละ 42.2

- หัวข้อผู้ที่สูบบุหรี่มาเป็นเวลานาน หากหยุดสูบบุหรี่ทันทีหรือหักดิบ จะเป็นอันตราย กลุ่มตัวอย่างตอบถูก มีจำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 55.0 และตอบผิด มีจำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0

- หัวข้อการสูบบารากู มีอันตรายน้อยกว่าบุหรี่ จึงถือเป็นทางเลือกสำหรับผู้ที่ต้องการเลิกสูบบุหรี่ กลุ่มตัวอย่างตอบถูก มีจำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.5 และตอบผิด มีจำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5

- หัวข้อการแก้ปัญหาหรืออย่างถาวร ทำได้โดยการปิดโรงงานยาสูบ กลุ่มตัวอย่างตอบถูก มีจำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 และตอบผิด มีจำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0

- หัวข้อการสูบบุหรี่ส่งผลกระทบต่อหญิงมีครรภ์ อาจทำให้แท้งลูกหรือคลอดก่อนกำหนดได้ กลุ่มตัวอย่างตอบถูก มีจำนวน 350 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5 และตอบผิด มีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

- หัวข้อผู้หญิงที่สูบบุหรี่จัด มีโอกาสเสี่ยงเป็นโรคมะเร็งปากมดลูกสูง กลุ่มตัวอย่างตอบถูก มีจำนวน 329 คน คิดเป็นร้อยละ 82.3 และตอบผิด มีจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7

- หัวข้อปัจจุบันอายุเฉลี่ยของคนไทยที่เริ่มติดยูรี่ครั้งแรกคือ 18 ปีและมีแนวโน้มที่จะต่ำลงเรื่อย ๆ กลุ่มตัวอย่างตอบถูก มีจำนวน 329 คน คิดเป็นร้อยละ 82.3 และตอบผิด มีจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7

- หัวข้อนิโคตินในควันบุหรี่มีฤทธิ์กระตุ้นการบีบตัวของลำไส้ ทำให้ผู้สูบบุหรี่เคยชินหากไม่สูบจะถ่ายไม่ออก กลุ่มตัวอย่างตอบถูก มีจำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 68.8 และตอบผิด มีจำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.2

- หัวข้อการที่หลังสูบบุหรี่ผู้สูบบางรายนำน้ำนักตัวขึ้น เพราะต่อมรับรสที่ปากทำงานดีขึ้น จึงกินอาหารอร่อยขึ้น กลุ่มตัวอย่างตอบถูก มีจำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 และตอบผิด มีจำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5

- หัวข้อจากสถิติพบว่า หากพ่อหรือแม่ติดยูรี่โอกาสที่ลูกจะติดยูรี่ด้วยมีถึงร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่างตอบถูก มีจำนวน 262 คน คิดเป็นร้อยละ 65.5 และตอบผิด มีจำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5

ตารางที่ 15

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคะแนนรวมความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

คะแนนรวมความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่	จำนวน	ร้อยละ
7	8	2.0
8	4	1.0
9	18	4.5
10	27	6.8
11	33	8.2
12	60	15.0
13	60	15.0
14	55	13.8
15	40	10.0
16	44	11.0
17	29	7.2
18	12	3.0
19	9	2.3
20	1	0.2
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 15 พบว่า คะแนนรวมความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่โดยรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนรวมความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่เท่ากับ 12 และ 13 คะแนนมากที่สุด มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 รองลงมาได้คะแนนรวมความรู้เท่ากับ 14 คะแนน มีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 ถัดมาได้คะแนนรวมความรู้เท่ากับ 16 คะแนน มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 ได้คะแนนรวมความรู้เท่ากับ 15 คะแนน มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ได้คะแนนรวมความรู้เท่ากับ 11 คะแนน มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 ได้คะแนนรวมความรู้เท่ากับ 17 คะแนน มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2 ได้คะแนนรวมความรู้เท่ากับ 10 คะแนน มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 ได้คะแนนรวมความรู้เท่ากับ 9 คะแนน มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 ได้คะแนนรวมความรู้เท่ากับ 18 คะแนน มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 ได้

คะแนนรวมความรู้เท่ากับ 19 คะแนน มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 ได้คะแนนรวมความรู้เท่ากับ 7 คะแนน มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ได้คะแนนรวมความรู้เท่ากับ 8 คะแนน มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 และได้คะแนนรวมความรู้เท่ากับ 20 คะแนนน้อยที่สุด มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2

ตารางที่ 16

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

ระดับความรู้เรื่องโทษพิษภัย จากบุหรี่	จำนวน	ร้อยละ
ปานกลาง (7-13 คะแนน)	208	52.0
สูง (14-20 คะแนน)	192	48.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับระดับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่อยู่ในระดับปานกลาง มีจำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0 และมีระดับความรู้อยู่ในระดับสูง มีจำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 48.0

ตอนที่ 5 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

ข้อมูลพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่างจะศึกษาเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน , พฤติกรรมการสูบบุหรี่สำหรับผู้ที่ยังสูบบุหรี่, การมีส่วนร่วมในกิจกรรม หรือให้ความร่วมมือในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่, ความบ่อยครั้งในการให้คำแนะนำ / ตักเตือน / ชักชวนผู้ที่สูบบุหรี่ ให้เกิดการลด ละ เลิกบุหรี่, ความบ่อยครั้งในการบริจาคเงินให้กับองค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับการรณรงค์เพื่องดการสูบบุหรี่, ความบ่อยครั้งในการช่วยเผยแพร่เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่, ความบ่อยครั้งในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ เช่น วึ่ง / เดิน รณรงค์ และ ความบ่อยครั้งในการหาความรู้เกี่ยวกับโทษภัยของบุหรี่ และวิธีป้องกัน, วิธีในการเลิกบุหรี่แบบใหม่ ๆ , เหตุผลที่ทำให้ชอบเข้าไปมีส่วนร่วมกับการรณรงค์มากที่สุด และเหตุผลที่ไม่เคยมีส่วนร่วมกับการรณรงค์ ซึ่งข้อมูลในส่วนนี้จะนำเสนอเป็นจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง สามารถแจกแจงรายละเอียดเป็นตารางที่ 17 - 26 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 17

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการสูบบุหรี่ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน

การสูบบุหรี่ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
สูบ	158	39.5
ไม่สูบ	242	60.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 17 พบว่า ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่สูบบุหรี่ มีจำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 60.5 และสูบบุหรี่ มีจำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5

ตารางที่ 18

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรมการสูบบุหรี่สำหรับผู้ที่ยังสูบบุหรี่

พฤติกรรมการสูบบุหรี่สำหรับผู้ที่ยังสูบบุหรี่	จำนวน	ร้อยละ
สูบมากขึ้น	41	10.2
สูบน้อยลง	61	15.3
สูบเท่าเดิม	56	14.0
รวม	158	100.0

จากตารางที่ 18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ยังสูบบุหรี่จะสูบบุหรี่ย่อยลงมากที่สุด มีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 รองลงมาจะสูบเท่าเดิม มีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 และจะสูบมากขึ้นน้อยที่สุด มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2

ตารางที่ 19

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการมีส่วนร่วมในกิจกรรม หรือให้ความร่วมมือในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

การมีส่วนร่วมในกิจกรรม หรือให้ความร่วมมือในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่	จำนวน	ร้อยละ
เคย	112	28.0
ไม่เคย	288	72.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 19 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยมีส่วนร่วมในกิจกรรม หรือให้ความร่วมมือในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ มีจำนวน 288 คน คิดเป็นร้อยละ 72.0 และเคยมีส่วนร่วมในกิจกรรม หรือให้ความร่วมมือ มีจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0

ตารางที่ 20

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งในการให้คำแนะนำ / ตักเตือน / ชักชวนผู้ที่สูบบุหรี่ ให้เกิดการลด ละ เลิกบุหรี่

ความบ่อยครั้งในการให้คำแนะนำ / ตักเตือน / ชักชวนผู้ที่สูบบุหรี่ ให้เกิดการลด ละ เลิกบุหรี่	จำนวน	ร้อยละ
นานๆ ครั้ง	19	4.7
บ่อยครั้ง	63	15.8
สม่ำเสมอ	30	7.5
รวม	112	100.0

จากตารางที่ 20 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความบ่อยครั้งในการให้คำแนะนำ / ตักเตือน / ชักชวนผู้ที่สูบบุหรี่ ให้เกิดการลด ละ เลิกบุหรี่บ่อยครั้งมากที่สุด มีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 รองลงมาให้คำแนะนำสม่ำเสมอ มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 และให้คำแนะนำนานๆ ครั้ง น้อยที่สุด มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7

ตารางที่ 21

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งในการบริจาคเงินให้กับองค์กร ที่ทำงานเกี่ยวกับการรณรงค์เพื่องดการสูบบุหรี่

ความบ่อยครั้งในการบริจาคเงินให้กับองค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับการรณรงค์เพื่องดการสูบบุหรี่	จำนวน	ร้อยละ
นานๆ ครั้ง	33	8.3
บ่อยครั้ง	61	15.2
สม่ำเสมอ	18	4.5
รวม	112	100.0

จากตารางที่ 21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความบ่อยครั้งในการบริจาคเงินให้กับองค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับการรณรงค์เพื่องดการสูบบุหรี่บ่อยครั้งมากที่สุด มีจำนวน 61 คน คิดเป็น

ร้อยละ 15.2 รองลงมาบริจาคเงินนานๆ ครั้ง มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 และบริจาคเงินสม่ำเสมออย่างน้อยที่สุด มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5

ตารางที่ 22

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งในการช่วยเผยแพร่เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

ความบ่อยครั้งในการช่วยเผยแพร่เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่	จำนวน	ร้อยละ
นานๆ ครั้ง	19	4.8
บ่อยครั้ง	76	19.0
สม่ำเสมอ	17	4.2
รวม	112	100.0

จากตารางที่ 22 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความบ่อยครั้งในการช่วยเผยแพร่เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่บ่อยครั้งมากที่สุด มีจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 รองลงมาช่วยเผยแพร่เอกสารนานๆ ครั้ง มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 และช่วยเผยแพร่เอกสารสม่ำเสมออย่างน้อยที่สุด มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2

ตารางที่ 23

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ เช่น วิ่ง / เดิน รณรงค์

ความบ่อยครั้งในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ เช่น วิ่ง / เดิน รณรงค์	จำนวน	ร้อยละ
นานๆ ครั้ง	20	5.0
บ่อยครั้ง	72	18.0
สม่ำเสมอ	20	5.0
รวม	112	100.0

จากตารางที่ 23 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความบ่อยครั้งในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ เช่น วิ่ง / เดิน รณรงค์บ่อยครั้งมากที่สุด มีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 และเข้าร่วมกิจกรรมนานๆ ครั้ง เท่ากับเข้าร่วมกิจกรรมสม่ำเสมอ มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0

ตารางที่ 24

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งในการหาความรู้เกี่ยวกับโทษภัยของบุหรี่ และวิธีป้องกัน รวมถึงวิธีในการเลิกบุหรี่แบบใหม่ ๆ

ความบ่อยครั้งในการหาความรู้เกี่ยวกับโทษภัยของบุหรี่ และวิธีป้องกัน รวมถึงวิธีในการเลิกบุหรี่แบบใหม่ ๆ	จำนวน	ร้อยละ
นานๆ ครั้ง	27	6.8
บ่อยครั้ง	58	14.4
สม่ำเสมอ	27	6.8
รวม	112	100.0

จากตารางที่ 24 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความบ่อยครั้งในการหาความรู้เกี่ยวกับโทษภัยของบุหรี่ และวิธีป้องกัน รวมถึงวิธีในการเลิกบุหรี่แบบใหม่ ๆ บ่อยครั้งมากที่สุด มีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 และหาความรู้ วิธีป้องกัน และวิธีการเลิกบุหรี่แบบใหม่ ๆ นานๆ ครั้ง เท่ากับหาความรู้ วิธีป้องกัน และวิธีการเลิกบุหรี่แบบใหม่ ๆ สม่ำเสมอ มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8

ตารางที่ 25

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเหตุผลที่ทำให้ขอเข้าไปมีส่วนร่วมกับการ
รณรงค์มากที่สุด

เหตุผลที่ทำให้ขอเข้าไปมีส่วนร่วมกับการรณรงค์มากที่สุด	ระดับเหตุผลที่ขอเข้าไปมีส่วนร่วมมากที่สุด					
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพราะตนเองติดบุหรี่ และต้องการเลิกสูบบุหรี่อยู่แล้ว	34	8.5	13	3.2	6	1.5
อยากให้มีบรรยากาศสภาพแวดล้อมดีขึ้น	25	6.2	23	5.8	21	5.2
เห็นถึงโทษพิษภัยของบุหรี่	19	4.8	41	10.2	20	5.0
อยากใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	12	3.0	21	5.3	25	6.3
อยากช่วยเหลือสังคม	16	4.0	15	3.7	36	9.0
อื่นๆ ได้แก่ เพราะโรงเรียนจัดกิจกรรม	6	1.5	0	0.0	4	1.0
รวม	112	100.0	112	100.0	112	100.0

จากตารางที่ 25 พบว่า เหตุผลที่ทำให้ขอเข้าไปมีส่วนร่วมกับการรณรงค์มากที่สุดอันดับที่ 1 คือ เพราะตนเองติดบุหรี่ และต้องการเลิกสูบบุหรี่อยู่แล้ว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 รองลงมาเหตุผลที่ขอเข้าไปมีส่วนร่วมมากที่สุดอันดับที่ 2 คือ เห็นถึงโทษพิษภัยของบุหรี่ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2 และเหตุผลที่ขอเข้าไปมีส่วนร่วมมากที่สุดอันดับที่ 3 คือ อยากช่วยเหลือสังคม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0

ตารางที่ 26

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเหตุผลที่ไม่เคยมีส่วนร่วมกับการรณรงค์

เหตุผลที่ไม่เคยมีส่วนร่วมกับการรณรงค์	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ค่อยมีเวลา	164	41.0
ติดเรียน	125	31.3
คิดว่าการรณรงค์ไม่เกี่ยวข้องกับตนเอง	81	20.2
ไม่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมการรณรงค์	95	23.8
สถานที่จัดกิจกรรมอยู่ไกล ไม่สะดวกในการเดินทาง	71	17.7
ไม่มีแรงจูงใจที่มากพอ	92	23.0
กิจกรรมที่จัดไม่น่าสนใจเพียงพอ	63	15.7
เพราะคนใกล้ตัวที่ติดบุหรี่ เช่น แฟน หรือ เพื่อนห้ามไม่ให้ไป	14	3.5
อื่น ๆ ได้แก่ เพราะตนเองสูบบุหรี่	3	0.8
อื่น ๆ ได้แก่ เห็นว่ารณรงค์ไปก็ไม่ได้ผล เพราะคนสูบกี่ยังสูบเหมือนเดิม	4	1.0

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 26 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่เคยมีส่วนร่วมกับการรณรงค์เนื่องจากไม่ค่อยมีเวลามากที่สุด มีจำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 รองลงมาเนื่องจากติดเรียน มีจำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.2 ถัดมาไม่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมการรณรงค์ มีจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 ไม่มีแรงจูงใจมากพอ มีจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 คิดว่าการรณรงค์ไม่เกี่ยวข้องกับตนเอง มีจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 สถานที่จัดกิจกรรมอยู่ไกล ไม่สะดวกในการเดินทาง มีจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7 กิจกรรมที่จัดไม่น่าสนใจเพียงพอ มีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7 เพราะคนใกล้ตัวที่ติดบุหรี่ เช่น แฟน หรือ เพื่อนห้ามไม่ให้ไป มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 เห็นว่ารณรงค์ไปก็ไม่ได้ผล เพราะคนสูบกี่ยังสูบเหมือนเดิม มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 และเพราะตนเองสูบบุหรี่น้อยที่สุด มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

ตอนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการศึกษาเรื่อง “การเปิดรับสื่อ ความรู้ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร” มีสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ 6 ข้อ ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัยในครั้งนี้ ได้กำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยหากผลการทดสอบปรากฏว่า ปฏิเสธสมมติฐานว่าง (H_0) ยอมรับสมมติฐานทางเลือก (H_1) แสดงว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้เป็นจริง ในทางตรงกันข้าม หากผลการทดสอบยอมรับสมมติฐานว่าง (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานทางเลือก (H_1) แสดงว่า สมมติฐานที่ตั้งไว้ไม่เป็นจริงดังที่คาดไว้

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยทั้ง 6 ข้อปรากฏดังตารางที่ 27 - 51

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 ลักษณะของประชากรศาสตร์ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.1 ลักษณะของประชากรศาสตร์ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.1.1 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนแตกต่างกัน

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติที่ 1.1.1 ดังนี้

H_0 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนแตกต่างกัน

ตารางที่ 27

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	t	Sig.
ชาย	188	2.468	.572	-1.226	0.221
หญิง	212	2.540	.597		
รวม	400	2.504	.584		

จากตารางที่ 27 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนกับเพศ พบว่า ค่า Sig. ของพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.1.2 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนแตกต่างกัน

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติที่ 1.1.2 ดังนี้

H_0 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนแตกต่างกัน

ตารางที่ 28

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าความแปรปรวนพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อมวลชนจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	F	Sig.
13 – 15 ปี	84	2.449	.599	0.865	0.422
16 – 18 ปี	162	2.493	.575		
19 – 22 ปี	154	2.550	.591		
รวม	400	2.506	.586		

จากตารางที่ 28 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าความแปรปรวนพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อมวลชนกับอายุ พบว่า ค่า Sig. ของพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อมวลชน มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.1.3 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อแตกต่างกัน

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติที่ 1.1.3 ดังนี้

H_0 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อแตกต่างกัน

ตารางที่ 29

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าความแปรปรวนพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อจำแนกตาม
ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	F	Sig.
ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา	32	2.593	.653	1.260	0.285
มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1, ม.2, ม.3)	57	2.460	.631		
มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4, ม.5, ม.6)	119	2.426	.564		
อนุปริญญา (ปวช., ปวส.)	66	2.515	.552		
ปริญญาตรี	126	2.575	.583		
รวม	400	2.506	.586		

จากตารางที่ 29 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าความแปรปรวนพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อกับระดับการศึกษา พบว่า ค่า Sig. ของพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อ มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.1.4 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสภาพแวดล้อมในครอบครัวแตกต่างกัน มีพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อมวลชนแตกต่างกัน

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติที่ 1.1.4 ดังนี้

H_0 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสภาพแวดล้อมในครอบครัวแตกต่างกัน มีพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสภาพแวดล้อมในครอบครัวแตกต่างกัน มีพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อมวลชนแตกต่างกัน

ตารางที่ 30

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนจำแนกตาม
สภาพแวดล้อมในครอบครัว

สภาพแวดล้อมในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	t	Sig.
มีผู้สูบบุหรี่	232	2.495	.575	-0.423	0.673
ไม่มีผู้สูบบุหรี่	168	2.520	.602		
รวม	400	2.507	.588		

จากตารางที่ 30 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนกับสภาพแวดล้อมในครอบครัว พบว่า ค่า Sig. ของพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสภาพแวดล้อมในครอบครัวแตกต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.2 ลักษณะของประชากรศาสตร์ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการเปิดรับข่าวสารณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.2.1 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการเปิดรับข่าวสารณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติที่ 1.2.1 ดังนี้

H_0 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการเปิดรับข่าวสารณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการเปิดรับข่าวสารณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

ตารางที่ 31

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	t	Sig.
ชาย	188	3.193	.551	-0.388	0.698
หญิง	212	3.213	.527		
รวม	400	3.203	.539		

จากตารางที่ 31 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่กับเพศ พบว่า ค่า Sig. ของพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_1) แสดงว่า กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.2.2 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติที่ 1.2.2 ดังนี้

H_0 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

ตารางที่ 32

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าความแปรปรวนพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารนรงค์
เพื่อการงดสูบบุหรี่จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	F	Sig.
13 – 15 ปี	84	3.135	.545	2.944	0.045*
16 – 18 ปี	162	3.215	.517		
19 – 22 ปี	154	3.309	.548		
รวม	400	3.204	.538		

* ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 32 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าความแปรปรวนพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารนรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่กับอายุ พบว่า ค่า Sig. ของพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารนรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ยอมรับสมมติฐานทางการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารนรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

ตารางที่ 33

แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างๆ กันเป็นรายคู่ โดยวิธีผลต่างนัยสำคัญ (LSD)

อายุ	13 – 15 ปี (3.135)	16 – 18 ปี (3.215)	19 – 22 ปี (3.309)
13 – 15 ปี (3.135)	-	-0.080	-0.174*
16 – 18 ปี (3.215)		-	-0.094*
19 – 22 ปี (3.309)			-

* หมายถึง คู่ที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 33 เป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างๆ กันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 19 – 22 ปี มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ มากกว่ากลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 13 – 15 ปี และ 16 – 18 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.2.3 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติที่ 1.2.3 ดังนี้

H_0 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

ตารางที่ 34

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าความแปรปรวนพฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสารรณรงค์
เพื่อการงดสูบบุหรี่จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	F	Sig.
ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา	32	3.096	.649	2.070	0.039*
มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1, ม.2, ม.3)	57	3.189	.524		
มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4, ม.5, ม.6)	119	3.195	.487		
อนุปริญญา (ปวช., ปวส.)	66	3.148	.530		
ปริญญาตรี	126	3.379	.554		
รวม	400	3.204	.538		

* ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 34 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าความแปรปรวนพฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่กับระดับการศึกษา พบว่า ค่า Sig. ของพฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ยอมรับสมมติฐานทางการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

ตารางที่ 35

แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกาเปิดรับ
ข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่าง ๆ
กันเป็นรายคู่ โดยวิธีผลต่างนัยสำคัญ (LSD)

ระดับการศึกษา	ต่ำกว่า ระดับ มัธยมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น (ม. 1, ม.2, ม.3) (3.189)	มัธยมศึกษา ตอนปลาย (ม. 4, ม.5, ม.6) (3.195)	อนุปริญญา (ปวช., ปวส.) (3.148)	ปริญญา ตรี (3.379)
ต่ำกว่าระดับ มัธยมศึกษา (3.096)	-	-.093	-.099	-.052	-.283*
มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1, ม.2, ม.3) (3.189)		-	-.006	.041	-.190*
มัธยมศึกษาตอน ปลาย (ม.4, ม.5, ม.6) (3.195)			-	.047	-.184*
อนุปริญญา (ปวช., ปวส.) (3.148)				-	-.231*
ปริญญาตรี (3.379)					-

* หมายถึง คู่ที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 35 เป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกาเปิดรับ
ข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่าง ๆ
กันเป็นรายคู่พบว่า กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีพฤติกรรม
กาเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ มากกว่ากลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับ

การศึกษาต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1, ม.2, ม.3) มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4, ม.5, ม.6) และอนุปริญญา (ปวช., ปวส.) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.2.4 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสภาพแวดล้อมในครอบครัวแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติที่ 1.2.4 ดังนี้

H_0 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสภาพแวดล้อมในครอบครัวแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสภาพแวดล้อมในครอบครัวแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

ตารางที่ 36

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่จำแนกตามสภาพแวดล้อมในครอบครัว

สภาพแวดล้อมในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	t	Sig.
มีผู้สูบบุหรี่	232	3.177	.505	-1.183	0.238
ไม่มีผู้สูบบุหรี่	168	3.241	.579		
รวม	400	3.209	.542		

จากตารางที่ 36 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่กับสภาพแวดล้อมในครอบครัว พบว่า ค่า Sig. ของพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสภาพแวดล้อมในครอบครัวแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 ลักษณะของประชากรศาสตร์ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.1 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่แตกต่างกัน

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติที่ 2.1 ดังนี้

H_0 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่แตกต่างกัน

ตารางที่ 37

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	t	Sig.
ชาย	188	12.23	2.662	-1.431	0.041*
หญิง	212	13.45	2.640		
รวม	400	12.84	2.651		

* ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 37 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุรุษกับเพศ พบว่า ค่า Sig. ของความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุรุษ มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ยอมรับสมมติฐานทางการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุรุษแตกต่างกัน

โดยกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่เป็นเพศหญิง (13.45) มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุรุษ มากกว่ากลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่เป็นเพศชาย (12.23)

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.2 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่แตกต่างกัน

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติที่ 2.2 ดังนี้

H_0 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่แตกต่างกัน

ตารางที่ 38

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าความแปรปรวนความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	F	Sig.
13 – 15 ปี	84	12.80	2.291	5.884	0.003*
16 – 18 ปี	162	13.19	2.662		
19 – 22 ปี	154	13.93	2.730		
รวม	400	13.39	2.648		

* คำนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 38 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าความแปรปรวนความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุรุษกับอายุ พบว่า ค่า Sig. ของความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุรุษ มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ยอมรับสมมติฐานทางการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุรุษที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 39

แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างๆ กันเป็นรายคู่ โดยวิธีผลต่างนัยสำคัญ (LSD)

อายุ	13 – 15 ปี (12.80)	16 – 18 ปี (13.19)	19 – 22 ปี (13.93)
13 – 15 ปี (12.80)	-	-.39	-1.13*
16 – 18 ปี (13.19)		-	-.74*
19 – 22 ปี (13.93)			-

* หมายถึง คู่ที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 39 เป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างๆ กันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 19 – 22 ปี มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ มากกว่ากลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 13 – 15 ปี และ 16 – 18 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.3 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่แตกต่างกัน

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติที่ 2.3 ดังนี้

H_0 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่แตกต่างกัน

ตารางที่ 40

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าความแปรปรวนความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	F	Sig.
ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา	32	13.66	3.117	4.789	0.001*
มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1, ม.2, ม.3)	57	12.81	2.474		
มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4, ม.5, ม.6)	119	12.79	2.449		
อนุปริญญา (ปวช., ปวส.)	66	13.50	2.621		
ปริญญาตรี	126	14.10	2.638		
รวม	400	13.39	2.648		

* ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 40 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าความแปรปรวนความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่กับระดับการศึกษา พบว่า ค่า Sig. ของความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ยอมรับสมมติฐานทางการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่แตกต่างกัน

ตารางที่ 41

แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่างๆ กันเป็นรายคู่ โดยวิธีผลต่างนัยสำคัญ (LSD)

ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1, ม.2, ม.3)	มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4, ม.5, ม.6)	อนุปริญญา (ปวช., ปวส.)	ปริญญาตรี
	(13.66)	(12.81)	(12.79)	(13.50)	(14.10)
ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา	-	.85	.84	.16	-.45*
(13.66)					
มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1, ม.2, ม.3)		-	.02	-.69	-1.30*
(12.81)					
มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4, ม.5, ม.6)			-	-.71	-1.31*
(12.79)					
อนุปริญญา (ปวช., ปวส.)				-	-.60*
(13.50)					
ปริญญาตรี					-
(14.10)					

* หมายถึง คู่ที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 41 เป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่างๆ กันเป็นรายคู่พบว่า กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ มากกว่ากลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา

มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1, ม.2, ม.3) มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4, ม.5, ม.6) และอนุปริญญา (ปวช., ปวส.) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.4 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสภาพแวดล้อมในครอบครัวแตกต่างกัน มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่แตกต่างกัน

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติที่ 2.4 ดังนี้

H_0 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสภาพแวดล้อมในครอบครัวแตกต่างกัน มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสภาพแวดล้อมในครอบครัวแตกต่างกัน มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่แตกต่างกัน

ตารางที่ 42

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่จำแนกตามสภาพแวดล้อมในครอบครัว

สภาพแวดล้อมในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	t	Sig.
มีผู้สูบบุหรี่	232	13.02	2.555	-3.374	0.001*
ไม่มีผู้สูบบุหรี่	168	13.91	2.694		
รวม	400	13.46	2.624		

* คำนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 42 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุรุษกับสภาพแวดล้อมในครอบครัว พบว่า ค่า Sig. ของความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุรุษ มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ยอมรับสมมติฐานทางการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสภาพแวดล้อมในครอบครัวแตกต่างกัน มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุรุษที่แตกต่างกัน

โดยกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่อาศัยอยู่ในครอบครัวที่ไม่มีผู้สูบบุหรี่ (13.91) มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ มากกว่ากลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่อาศัยอยู่ในครอบครัวที่มีผู้สูบบุหรี่ (13.02)

สมมติฐานการวิจัยที่ 3 ลักษณะของประชากรศาสตร์ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.1 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติที่ 3.1 ดังนี้

H_0 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

ตารางที่ 43

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	t	Sig.
ชาย	52	1.865	.349	-3.037	0.003*
หญิง	60	2.096	.442		
รวม	112	1.980	.395		

* คำนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 43 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่กับเพศ พบว่า ค่า Sig. ของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐาน

ทางสถิติ (H_0) ยอมรับสมมติฐานทางการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

โดยกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่เป็นเพศหญิง (2.096) มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ มากกว่ากลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่เป็นเพศชาย (1.865)

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.2 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติที่ 3.2 ดังนี้

H_0 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

ตารางที่ 44

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าความแปรปรวนพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	F	Sig.
13 – 15 ปี	29	2.048	.525	1.339	0.267
16 – 18 ปี	45	1.911	.373		
19 – 22 ปี	38	2.036	.365		
รวม	112	1.989	.416		

จากตารางที่ 44 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าความแปรปรวนพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่กับอายุ พบว่า ค่า Sig. ของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มวัยรุ่นในเขต

กรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.3 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติที่ 3.3 ดังนี้

H_0 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

ตารางที่ 45

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าความแปรปรวนพฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	F	Sig.
ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา	9	2.066	.565	1.105	0.358
มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1, ม.2, ม.3)	18	2.066	.508		
มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4, ม.5, ม.6)	33	1.866	.373		
อนุปริญญา (ปวช., ปวส.)	14	1.985	.395		
ปริญญาตรี	38	2.042	.369		
รวม	112	1.989	.416		

จากตารางที่ 45 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าความแปรปรวนพฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่กับระดับการศึกษา พบว่า ค่า Sig. ของพฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มวัยรุ่นในเขต

กรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.4 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสภาพแวดล้อมในครอบครัวแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติที่ 3.4 ดังนี้

H_0 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสภาพแวดล้อมในครอบครัวแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสภาพแวดล้อมในครอบครัวแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

ตารางที่ 46

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่จำแนกตามสภาพแวดล้อมในครอบครัว

สภาพแวดล้อมในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	t	Sig.
มีผู้สูบบุหรี่	49	2.008	.449	0.421	0.674
ไม่มีผู้สูบบุหรี่	63	1.974	.392		
รวม	112	1.991	.420		

จากตารางที่ 46 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่กับสภาพแวดล้อมในครอบครัว พบว่า ค่า Sig. ของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสภาพแวดล้อมในครอบครัวแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 4 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่
สมมติฐานการวิจัยที่ 4.1 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่อง
 โทษพิษภัยจากบุหรี่

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติที่ 4.1 ดังนี้

H_0 : พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

H_1 : พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

ตารางที่ 47

แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนกับความรู้เรื่องโทษพิษ
 ภัยจากบุหรี่

พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่	0.082

Sig (2 tailed) = 0.102

จากตารางที่ 47 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนกับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ พบว่า ค่า Sig. ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัย (H_1) แสดงว่า พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

สมมติฐานการวิจัยที่ 4.2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติที่ 4.2 ดังนี้

H_0 : พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

H_1 : พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

ตารางที่ 48

แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารรณรงคเพื่อการงดสูบบุหรี่กับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารรณรงคเพื่อการงดสูบบุหรี่	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่	0.872*

Sig (2 tailed) = 0.008

จากตารางที่ 48 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารรณรงคเพื่อการงดสูบบุหรี่กับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ พบว่า ค่า Sig. ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ยอมรับสมมติฐานทางการวิจัย (H_1) แสดงว่า พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารรณรงคเพื่อการงดสูบบุหรี่มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

โดยเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารรณรงคเพื่อการงดสูบบุหรี่กับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ (0.872) พบว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ หากมีพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารรณรงคเพื่อการงดสูบบุหรี่มาก จะมีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่มาก ในทางตรงกันข้าม หากมีหากมีพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารรณรงคเพื่อการงดสูบบุหรี่น้อย จะมีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่น้อย

สมมติฐานการวิจัยที่ 5 พฤติกรรมกาเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมมีส่วนร่วมในการรณรงคเพื่อการงดสูบบุหรี่

สมมติฐานการวิจัยที่ 5.1 พฤติกรรมกาเปิดรับสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมมีส่วนร่วมในการรณรงคเพื่อการงดสูบบุหรี่

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติที่ 5.1 ดังนี้

H_0 : พฤติกรรมกาเปิดรับสื่อมวลชนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมมีส่วนร่วมในการรณรงคเพื่อการงดสูบบุหรี่

H_1 : พฤติกรรมกาเปิดรับสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมมีส่วนร่วมในการรณรงคเพื่อการงดสูบบุหรี่

ตารางที่ 49

แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อมวลชนกับพฤติกรรมกามีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

พฤติกรรมกาเปิดรับสื่อมวลชน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
พฤติกรรมกามีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่	0.176

Sig (2 tailed) = 0.064

จากตารางที่ 49 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อมวลชนกับพฤติกรรมกามีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ พบว่า ค่า Sig. ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัย (H_1) แสดงว่า พฤติกรรมกาเปิดรับสื่อมวลชนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกามีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

สมมติฐานการวิจัยที่ 5.2 พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกามีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติที่ 5.2 ดังนี้

H_0 : พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกามีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

H_1 : พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกามีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

ตารางที่ 50

แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่กับพฤติกรรมกามีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
พฤติกรรมกามีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่	0.645*

Sig (2 tailed) = 0.044

จากตารางที่ 50 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่กับพฤติกรรมกามีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ พบว่า ค่า Sig. ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ยอมรับสมมติฐานทางการวิจัย (H_1) แสดงว่า พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกามีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

โดยเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่กับพฤติกรรมกามีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ (0.645) พบว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ หากมีพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่มาก จะมีพฤติกรรมกามีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่มาก ในทางตรงกันข้าม หากมีหากมีพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่น้อย จะมีพฤติกรรมกามีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่น้อย

สมมติฐานการวิจัยที่ 6 ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกามีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติที่ 6 ดังนี้

H_0 : ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกามีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

H_1 : ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกามีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

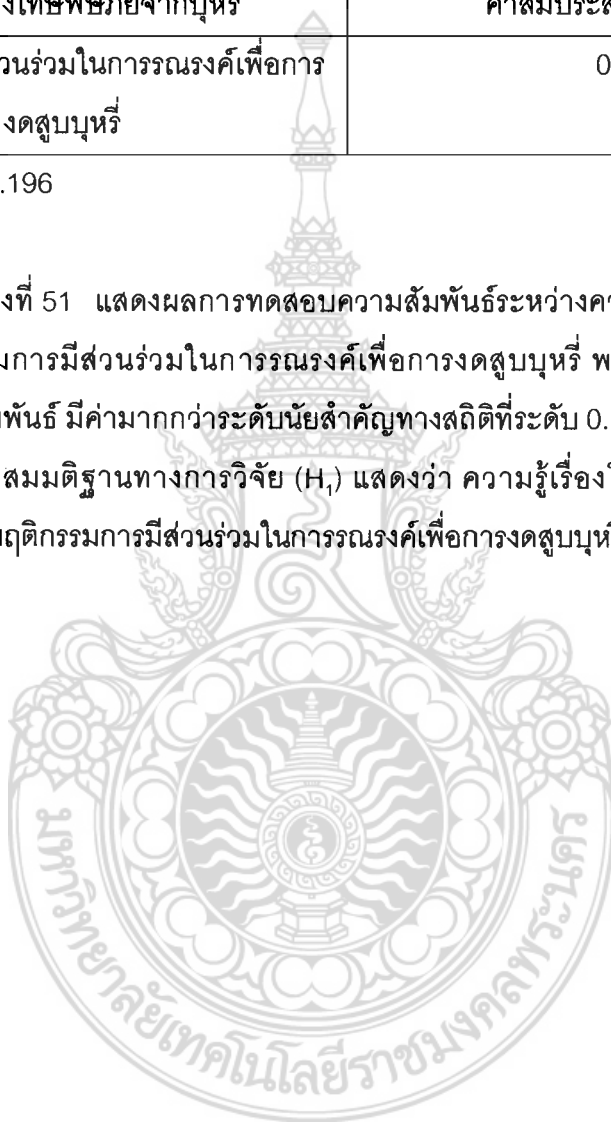
ตารางที่ 51

แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่	0.123

Sig (2 tailed) = 0.196

จากตารางที่ 51 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ พบว่า ค่า Sig. ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัย (H_1) แสดงว่า ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “การเปิดรับสื่อ ความรู้ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร” กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่อของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้ได้ตั้งสมมติฐานในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ลักษณะของประชากรศาสตร์ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อแตกต่างกัน
2. ลักษณะของประชากรศาสตร์ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่แตกต่างกัน
3. ลักษณะของประชากรศาสตร์ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน
4. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่
5. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่
6. ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งกำหนดใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative) โดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลด้วยการวัดเพียงครั้งเดียว (One shot Descriptive Study) ทำการเก็บข้อมูลจากจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครทั้งหญิงและชาย ที่มีพฤติกรรมสูบบุหรี่และไม่สูบบุหรี่ จำนวน 400 คน

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ จำนวน (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้ในการอธิบายข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนการทดสอบสมมติฐานนั้น ใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independence t-test) และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียว (One - way ANOVA) สำหรับการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม เพื่อทดสอบความแตกต่างของลักษณะทางประชากรศาสตร์ กับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ ตามสมมติฐานข้อการวิจัยที่ 1 – 3

นอกจากนั้นใช้สถิติการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามสมมติฐานข้อ 4 – 6

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเป็นเพศหญิง มีจำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 53.0 และเพศชาย มีจำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0 มีอายุ 16 – 18 ปี มีจำนวน 162คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 และอาศัยอยู่ในครอบครัวที่มีผู้สูบบุหรี่ มีจำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58.0

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน

2.1 ระยะเวลาในการชมโทรทัศน์ในแต่ละวัน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการชมโทรทัศน์ในแต่ละวัน 2 – 4 ชั่วโมงมากที่สุด มีจำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0

2.2 ประเภทรายการโทรทัศน์ที่ชอบชมมากที่สุด

ประเภทรายการโทรทัศน์ที่ชอบชมมากที่สุดอันดับที่ 1 คือ ข่าว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ มีจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 รองลงมาชอบชมมากที่สุดอันดับที่ 2 คือ รายการ

เพลง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ มีจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 และชอบชมมากที่สุด อันดับที่ 3 คือ ภาพยนตร์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ มีจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3

2.3 ความบ่อยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์ต่อสัปดาห์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้อ่านหนังสือพิมพ์ในแต่ละสัปดาห์มากที่สุด มีจำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8

2.4 คอลัมน์ที่ชอบอ่านในหน้าหนังสือพิมพ์มากที่สุด

คอลัมน์ที่ชอบอ่านในหน้าหนังสือพิมพ์มากที่สุดอันดับที่ 1 คือ ข่าวหน้าหนึ่ง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ มีจำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมาชอบอ่านมากที่สุดอันดับที่ 2 คือ บันเทิง ละคร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ มีจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 และชอบอ่านมากที่สุดอันดับที่ 3 คือ กีฬา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ มีจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8

2.5 ระยะเวลาในการฟังรายการวิทยุในแต่ละวัน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการฟังรายการวิทยุในแต่ละวันน้อยกว่า 1 ชั่วโมงมากที่สุด มีจำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 49.0

2.6 ประเภทรายการวิทยุที่ชอบฟังมากที่สุด

ประเภทรายการวิทยุที่ชอบฟังมากที่สุดอันดับที่ 1 คือ เพลง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ มีจำนวน 290 คน คิดเป็นร้อยละ 72.5 รองลงมาชอบฟังมากที่สุดอันดับที่ 2 คือ กีฬา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ มีจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 และชอบชมฟังมากที่สุดอันดับที่ 3 คือ ข่าว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ มีจำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8

2.7 ระยะเวลาในการใช้อินเตอร์เน็ตในแต่ละวัน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการใช้อินเตอร์เน็ตในแต่ละวันมากกว่า 4 ชั่วโมงมากที่สุด มีจำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5

2.8 ประเภทของเว็บไซต์ที่ชอบเข้าใช้บริการมากที่สุด

ประเภทของเว็บไซต์ที่ชอบเข้าใช้บริการมากที่สุดอันดับที่ 1 คือ เว็บสังคมออนไลน์ เช่น เว็บสังคมออนไลน์ เช่น Hi5, Facebook กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ มีจำนวน 293 คน คิดเป็นร้อยละ 73.3 รองลงมาชอบเข้าใช้มากที่สุดอันดับที่ 2 คือ เว็บเกมส์ออนไลน์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ มีจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2 และชอบเข้าใช้มากที่สุดอันดับที่ 3 คือ เว็บบันเทิงประเภทรวมเนื้อหาหลากหลาย เช่น Sanook, Kapook, Hunsu กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ มีจำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่โดยภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 จากคะแนนเต็ม 5 และค่าของความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .538 โดยพิจารณาระดับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ในแต่ละระดับพบว่า

- พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ในระดับมาก พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่จากภาพคำเตือนบนซองบุหรี่มากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00

- พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ปานกลาง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่จากโปสเตอร์มากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31

ตอนที่ 4 ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

3.1 ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

หัวข้อนิโคติน เป็นสารพิษสำคัญที่ประกอบอยู่ในบุหรี่ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ตอบถูกมากที่สุด มีจำนวน 384 คน คิดเป็นร้อยละ 96.0 และหัวข้อหากสูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่ จะมีโทษปรับไม่เกิน 3,000 บาท กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ตอบผิดมากที่สุด มีจำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58.0

3.2 คะแนนรวมความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

คะแนนรวมความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่โดยรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนรวมความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่เท่ากับ 12 และ 13 คะแนนมากที่สุด มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0

3.3 ระดับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับระดับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่อยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด มีจำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0

ตอนที่ 5 พฤติกรรมมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

5.1 การสูบบุหรี่ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน

ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่สูบบุหรี่มากที่สุด มีจำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 60.5

5.2 พฤติกรรมการสูบบุหรี่สำหรับผู้ที่ยังสูบบุหรี่

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ยังสูบบุหรี่จะสูบบุหรี่น้อยลงมากที่สุด มีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3

5.3 การมีส่วนร่วมในกิจกรรม หรือให้ความร่วมมือในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยมีส่วนร่วมในกิจกรรม หรือให้ความร่วมมือในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่มากที่สุด มีจำนวน 288 คน คิดเป็นร้อยละ 72.0

5.4 ความบ่อยครั้งในการให้คำแนะนำ / ตักเตือน / ชักชวนผู้ที่สูบบุหรี่ ให้เกิดการลด ละ เลิกบุหรี่

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความบ่อยครั้งในการให้คำแนะนำ / ตักเตือน / ชักชวนผู้ที่สูบบุหรี่ ให้เกิดการลด ละ เลิกบุหรี่บ่อยครั้งมากที่สุด มีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8

5.5 ความบ่อยครั้งในการบริจาคเงินให้กับองค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับการรณรงค์เพื่องดการสูบบุหรี่

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความบ่อยครั้งในการบริจาคเงินให้กับองค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับการรณรงค์เพื่องดการสูบบุหรี่บ่อยครั้งมากที่สุด มีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2

5.6 ความบ่อยครั้งในการช่วยเผยแพร่เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความบ่อยครั้งในการช่วยเผยแพร่เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่บ่อยครั้งมากที่สุด มีจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0

5.7 ความบ่อยครั้งในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ เช่น วิ่ง / เดิน รณรงค์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความบ่อยครั้งในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ เช่น วิ่ง / เดิน รณรงค์บ่อยครั้งมากที่สุด มีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0

5.8 ความบ่อยครั้งในการหาความรู้เกี่ยวกับโทษภัยของบุหรี่ และวิธีป้องกัน รวมถึงวิธีในการเลิกบุหรี่แบบใหม่ ๆ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความบ่อยครั้งในการหาความรู้เกี่ยวกับโทษภัยของบุหรี่ และวิธีป้องกัน รวมถึงวิธีในการเลิกบุหรี่แบบใหม่ ๆ บ่อยครั้งมากที่สุด มีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4

5.9 เหตุผลที่ทำให้ชอบเข้าไปมีส่วนร่วมกับการรณรงค์มากที่สุด

เหตุผลที่ทำให้ชอบเข้าไปมีส่วนร่วมกับการรณรงค์มากที่สุดอันดับที่ 1 คือ เพราะตนเองติดบุหรี่ และต้องการเลิกสูบบุหรี่อยู่แล้ว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ

8.5 รองลงมาเหตุผลที่ชอบเข้าไปมีส่วนร่วมมากที่สุดอันดับที่ 2 คือ เห็นถึงโทษพิษภัยของบุหรี่ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2 และเหตุผลที่ชอบเข้าไปมีส่วนร่วมมากที่สุดอันดับที่ 3 คือ อยากช่วยเหลือสังคม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0

5.10 เหตุผลที่ไม่เคยมีส่วนร่วมกับการรณรงค์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่เคยมีส่วนร่วมกับการรณรงค์เนื่องจากไม่ค่อยมีเวลา มากที่สุด มีจำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0

ตอนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 ลักษณะของประชากรศาสตร์ของกลุ่มวัยรุ่นในเขต กรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อแตกต่างกัน พบว่า

1.1 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน

1.2 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน

1.3 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อไม่แตกต่างกัน

1.4 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสภาพแวดล้อมในครอบครัวแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน

1.5 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ไม่แตกต่างกัน

1.6 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

โดยกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 19 – 22 ปี มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ มากกว่ากลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 13 – 15 ปี และ 16 – 18 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.7 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

โดยกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ มากกว่ากลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1, ม.2, ม.3) มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4, ม.5, ม.6) และอนุปริญญา (ปวช., ปวส.) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.8 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสภาพแวดล้อมในครอบครัวแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 ลักษณะของประชากรศาสตร์ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่แตกต่างกัน พบว่า

2.1 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่แตกต่างกัน

โดยกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่เป็นเพศหญิง (13.45) มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ มากกว่ากลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่เป็นเพศชาย (12.23)

2.2 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่แตกต่างกัน

โดยกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 19 – 22 ปี มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ มากกว่ากลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 13 – 15 ปี และ 16 – 18 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่แตกต่างกัน

โดยกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ มากกว่ากลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1, ม.2, ม.3) มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4, ม.5, ม.6) และอนุปริญญา (ปวช., ปวส.) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสภาพแวดล้อมในครอบครัวแตกต่างกัน มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่แตกต่างกัน

โดยกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่อาศัยอยู่ในครอบครัวที่ไม่มีผู้สูบบุหรี่ (13.91) มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ มากกว่ากลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่อาศัยอยู่ในครอบครัวที่มีผู้สูบบุหรี่ (13.02)

สมมติฐานการวิจัยที่ 3 ลักษณะของประชากรศาสตร์ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

3.1 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

โดยกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่เป็นเพศหญิง (2.096) มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ มากกว่ากลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่เป็นเพศชาย (1.865)

3.2 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ไม่แตกต่างกัน

3.3 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ไม่แตกต่างกัน

3.4 กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสภาพแวดล้อมในครอบครัวแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 4 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่พบว่า

4.1 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

4.2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

โดยเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่กับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ (0.872) พบว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ หากมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่มาก จะมีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่มาก ในทางตรงกันข้าม หากมีหากมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่น้อย จะมีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรือน้อย

สมมติฐานการวิจัยที่ 5 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ พบว่า

5.1 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

5.2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

โดยเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ (0.645) พบว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ หากมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่มาก จะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่มาก ในทางตรงกันข้าม หากมีหากมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่น้อย จะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่น้อย

สมมติฐานการวิจัยที่ 6 ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ พบว่า

6. ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การเปิดรับสื่อ ความรู้ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร” สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 อภิปรายผลการวิจัยทั่วไป

จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเป็นเพศหญิง มีจำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 53.0 และเพศชาย มีจำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0 มีอายุ 16 – 18 ปี มีจำนวน 162คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีจำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5

เมื่อดูที่พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน สำหรับสื่อโทรทัศน์กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการชมโทรทัศน์ในแต่ละวัน 2 – 4 ชั่วโมงมากที่สุด และประเภทรายการโทรทัศน์ที่ชื่นชอบมากที่สุดอันดับ 3 อันดับแรกคือ รายการข่าว, รายการเพลง และภาพยนตร์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิยะดา ชาวอ่อน (2542) ที่ศึกษาเรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ ทางวิทยุโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ กับความรู้

ทัศนคติ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ของเยาวชน : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาชายสถาบันราชภัฏนครปฐม” ซึ่งพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชมโทรทัศน์วันละ 3-4 ชม. และรายการที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบชมมากที่สุด 3 อันดับแรกคือ รายการข่าว รายการเพลง และรายการภาพยนตร์

สำหรับสื่อหนังสือพิมพ์ และสื่อวิทยุกระจายเสียง ผลวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้อ่านหนังสือพิมพ์ และรับฟังรายการวิทยุในแต่ละวันน้อยกว่า 1 ชั่วโมง แต่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ใช้ระยะเวลากับสื่อใช้อินเตอร์เน็ต ซึ่งเป็นสื่อใหม่ในแต่ละวันมากกว่า 4 ชั่วโมง และประเภทของเว็บไซต์ที่ชอบเข้าใช้บริการมากที่สุดอันดับที่ 1 คือ เว็บไซต์คอมพิวเตอร์ออนไลน์ เช่น เว็บไซต์คอมพิวเตอร์ออนไลน์ เช่น Hi5, Facebook

ซึ่งตรงจุดนี้สามารถอธิบายได้ด้วยแนวคิดด้านประชากรศาสตร์ที่ระบุว่า ผู้รับสารที่มีอายุน้อยมักใช้สื่อมวลชนเพื่อแสวงหาความบันเทิงมากกว่า ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างสื่อทั้ง 4 ชนิดที่ปรากฏในแบบสอบถาม สื่อโทรทัศน์จะมีข้อได้เปรียบคือ เป็นสื่อที่มีครบทั้ง ภาพ สี เสียง ความเคลื่อนไหว และมีรูปแบบรายการที่หลากหลาย ส่วนสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสื่อใหม่ที่หลอมรวมเอาคุณสมบัติของสื่อเก่าเข้าไว้ด้วยกัน นอกจากนั้นยังมีคุณสมบัติเป็นแหล่งสร้างความสัมพันธ์ หรือเป็นชุมชนเสมือนจริง (Virtual Community) ซึ่งปรากฏให้เห็นในเว็บไซต์คอมพิวเตอร์ออนไลน์ เช่น Hi5, Facebook

สำหรับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ จากภาพคำเดือนบนของบุหรี่ปากที่สุด และรองลงมาคือจากสื่อโปสเตอร์ ในส่วนของการวัดระดับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ปากที่สุดพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับระดับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ปากอยู่ในระดับปานกลางและสูงตามลำดับ

สำหรับการวัดพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าไม่เคยมีส่วนร่วมในกิจกรรม หรือให้ความร่วมมือในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ โดยจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน มีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ถึง 288 คน คิดเป็นร้อยละ 72.0 และเหตุผลที่ตอบมากที่สุด จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 คือ ไม่ค่อยมีเวลา และนอกจากนั้นยังพบว่า มีกลุ่มตัวอย่าง 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 ตอบว่าเพราะการรณรงค์ไม่เกี่ยวข้องกับตนเอง

ในด้านของพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่, การวัดระดับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ปาก และการวัดพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ อาจสามารถอธิบายในภาพรวมได้ว่า ผลการวิจัยสามารถสะท้อนให้เห็นถึงความไม่สัมฤทธิ์ผลในการ

รณรงค์ต่อต้านพิษภัยจากบุหรี่ของทางภาครัฐ เพราะถึงแม้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่อยู่ในเกณฑ์ดี แต่กลับมีจิตสำนึกในการให้ความร่วมมือ หรือมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ในระดับต่ำ ซึ่งตรงจุดนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ บำรุง สุขพรรณ (2550) ซึ่งศึกษาเรื่อง “การศึกษาการเปิดรับข่าวสารจาก “สื่อ” และความรู้ของนักศึกษาต่อการสร้างจิตสำนึกในการป้องกันอันตรายจากยาเสพติดตามแนวยุทธศาสตร์ชาติ” โดยผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดและการป้องกันปัญหาเสพติดอยู่ในระดับสูง แต่มีจิตสำนึกในการป้องกันปัญหาเสพติดอยู่ในระดับต่ำ

ส่วนที่ 2 อภิปรายผลการวิจัยในส่วนของ การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 ลักษณะของประชากรศาสตร์ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา สภาพแวดล้อมในครอบครัว ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน แต่ในกรณีของพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ อายุ และ ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ที่แตกต่างกัน ส่วนตัวแปรด้าน เพศ และสภาพแวดล้อมในครอบครัว ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

โดยผลการวิจัยพบว่า กลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุ 19 – 22 ปี และกลุ่มวัยรุ่นที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ มากกว่ากลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุน้อยกว่า และมีระดับการศึกษาต่ำกว่า

ในกรณีของการเปิดรับสื่อมวลชน อาจอธิบายได้ว่า เนื่องจากปัจจุบัน สื่อมวลชน ไม่ว่าจะเป็น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ หรือ อินเทอร์เน็ต ได้กลายเป็นสื่อที่อยู่ในชีวิตประจำวันของผู้คนทุกเพศ ทุกวัย และด้วยเทคโนโลยีทางการสื่อสารที่เจริญก้าวหน้ามากขึ้น ทำให้การเปิดรับสื่อมวลชนในปัจจุบันเป็นเรื่องง่าย และมีค่าใช้จ่ายต่ำ ดังนั้นตัวแปรทางด้านประชากรศาสตร์ จึงไม่มีผลต่อการเปิดรับสื่อมวลชนโดยทั่วไป

ในกรณีของการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ สามารถอธิบายได้ด้วยแนวคิดด้านประชากรศาสตร์ (Demographic Characteristics) ที่ระบุว่า ผู้ที่มีอายุมากกว่าและมีระดับการศึกษาสูงกว่า มักมีการเปิดรับและใช้สื่อมากกว่าผู้ที่มีอายุน้อยกว่าและมีระดับการศึกษาต่ำกว่า นอกจากนี้ยังมีความสนใจข่าวหนัก เช่น ปัญหาบ้านเมือง ปัญหาสุขภาพ มากกว่า รวมถึงผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า จะเป็นผู้มีความรู้กว้างขวาง และสามารถเข้าใจเนื้อหาสาระได้ดีกว่า

ดังนั้น ผู้ที่มีอายุน้อยกว่าและมีระดับการศึกษาสูงกว่า จึงมีความสนใจ และมีความสามารถในการเปิดรับ และถอดรหัสข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ ซึ่งเป็นข่าวหนัก ได้ดีกว่าผู้ที่มีอายุน้อยกว่าและมีระดับการศึกษาต่ำกว่า

นอกจากนั้นยังสามารถอธิบายได้ด้วย ทฤษฎีการเลือกในการสื่อสาร (Selectivity in communication) ที่กล่าวไว้ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะเลือกเปิดรับ สนใจ ตีความหมาย และจดจำ ข่าวสารต่าง ๆ ได้อย่างอิสระ

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 ลักษณะของประชากรศาสตร์ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา สภาพแวดล้อมในครอบครัว ที่แตกต่างกันมีผลต่อความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่แตกต่างกัน จากผลวิจัยนี้อาจอธิบายได้ด้วยแนวคิดด้านประชากรศาสตร์ (Demographic Characteristics) ที่ระบุว่า ผู้ที่มี เพศ อายุ อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา พื้นฐานของครอบครัวที่แตกต่างกัน ก็จะมี ความสนใจต่อสื่อ และมีความสามารถในการรับ เปิดรับและถอดรหัสสารที่ถูกส่งออกมาจากสื่อได้แตกต่างกัน

ซึ่งความแตกต่างนี้จะส่งผลต่อระดับความรู้ (Knowledge) ของผู้รับสารด้วยเช่นกัน ดังเช่นที่ โรเจอร์ส (Everett M. Rogers, 1973, อ้างใน วัลลภา เพ็ชรโรสประเสริฐ, 2547, น. 28-29) ได้กล่าวถึง ความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ ทัศนคติ พฤติกรรม และการสื่อสารไว้ใน KAP Theory ว่า การสื่อสารสามารถส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านความรู้กับผู้รับสารได้

สมมติฐานการวิจัยที่ 3 ลักษณะของประชากรศาสตร์ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า อายุ ระดับการศึกษา สภาพแวดล้อมในครอบครัว ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ไม่แตกต่างกัน แต่ เพศ ที่แตกต่างกัน ซึ่งในที่นี้คือ เพศหญิง มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่มากกว่า เพศชาย

ซึ่งตรงจุดนี้สามารถอธิบายได้ด้วยแนวคิดด้านประชากรศาสตร์ ที่ระบุว่า เพศหญิงเป็นเพศที่มีจิตใจอ่อนไหว และถูกชักจูงได้ง่ายกว่าเพศชาย ดังนั้นเมื่อเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์ จึงมีแนวโน้มที่จะเชื่อถือและให้ความร่วมมือมากกว่าเพศชาย

และนอกจากนี้ผลการวิจัยนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกรียงไกร พัฒนกุลโกเมธ (2552) ซึ่งศึกษาเรื่อง “ทัศนคติและความพึงพอใจของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อสื่อรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ที่ใช้กลยุทธ์การรณรงค์ด้วยความกลัว” ซึ่งผลการวิจัยพบว่า เพศหญิง มีความพึงพอใจ และมีทัศนคติเห็นด้วยกับการใช้กลยุทธ์การรณรงค์ด้วยความกลัวมากกว่าเพศชาย

สมมติฐานการวิจัยที่ 4 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ แต่พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

ซึ่งตรงจุดนี้อาจสามารถอธิบายได้ว่า เนื่องจากสื่อมวลชนปัจจุบัน มีการนำเสนอเนื้อหาที่หลากหลาย และมักมุ่งเน้นไปที่เรื่องของการให้ความบันเทิงเป็นหลัก ดังนั้นความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่จึงไม่ได้ถูกเน้นย้ำมากนัก ผิดกับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ ซึ่งมีเนื้อหามุ่งไปที่จุดเดียว คือการให้ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่แก่ผู้รับสาร ดังนั้นเมื่อผู้รับสารเปิดรับสารที่มีเนื้อหาเฉพาะ จึงได้รับความรู้มากกว่า ดังที่ ของ โรเจอร์ส (Everett M. Rogers, เรื่องเดิม อ้างแล้ว) ได้ระบุไว้ใน ทฤษฎี ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม (KAP Theory) ว่า การสื่อสารสามารถส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านความรู้กับผู้รับสารได้

และนอกจากนั้น ยังสอดคล้องกับผลวิจัยของ เพ็ญจันทร์ สุทธิพิเชษฐกุล (2534) “เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ทัศนคติ และพฤติกรรมในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ : ศึกษาเฉพาะกรณีข้าราชการกรุงเทพมหานคร” ที่ระบุว่า พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสาร / นิตยสาร มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโทษพิษภัยของบุหรี่

สมมติฐานการวิจัยที่ 5 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ แต่พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

ซึ่งตรงจุดนี้อาจสามารถอธิบายได้ ด้วยลักษณะการนำเสนอเนื้อหาของสื่อมวลชน ที่มีเนื้อหาหลากหลายและมุ่งเน้นความบันเทิงเป็นหลัก ดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น และสามารถ

อธิบายได้ด้วยทฤษฎี ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม (KAP Theory) ของ โรเจอร์ส ที่ระบุว่า การเปิดรับสื่อ มีความสัมพันธ์ต่อทั้ง 3 ตัวแปรคือ ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม

สมมติฐานการวิจัยที่ 6 ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

ผลการวิจัยพบว่า ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บำรุง สุขพรรณ (2550) ซึ่งศึกษาเรื่อง “การศึกษาการเปิดรับข่าวสารจาก “สื่อ” และความรู้ของนักศึกษาต่อการสร้างจิตสำนึกในการป้องกันอันตรายจากยาเสพติดตามแนววิทยาศาสตร์ชาติ” โดยผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดและการป้องกันปัญหาเสพติดอยู่ในระดับสูง แต่มีจิตสำนึกในการป้องกันปัญหาเสพติดอยู่ในระดับต่ำ

นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับ ทฤษฎี ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม (KAP Theory) ของ โรเจอร์ส ที่ระบุว่า แม้การสื่อสารจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อผู้รับสารได้ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม แต่การเปลี่ยนแปลงนั้น อาจไม่มีความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องเสมอไป นั่นคือ เมื่อการสื่อสารก่อให้เกิดความรู้ และทักษะในทางบวกต่อข่าวสารที่เผยแพร่แล้ว แต่ในขั้นการยอมรับปฏิบัติ อาจมีผลในทางตรงกันข้ามก็ได้ ซึ่ง โรเจอร์ส เรียกเหตุการณ์ที่เกิดแบบนี้ว่า ช่องว่างของความรู้ ทักษะ และการยอมรับปฏิบัติ (KAP-GAP)

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในทางปฏิบัติ

1) จากการประมวลภาพรวมของการวิจัย ในด้านการเปิดรับสื่อพบว่า กลุ่มวัยรุ่นนิยมเปิดรับสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด ในขณะที่สื่อหนังสือพิมพ์และสื่อวิทยุ กลับมีอัตราการเปิดรับต่ำ ดังนั้นในการรณรงค์เพื่อการต่อต้านพิษภัยจากบุหรี่ สำหรับกลุ่มวัยรุ่นในครั้งต่อไป จึงควรเลือกสรรรณรงค์ผ่านสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นหลัก

แต่การรณรงค์ผ่านสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ตนั้น ควรเพิ่มเนื้อหาที่มีความเข้มข้นชัดเจน และเจาะลึก ไปที่โทษพิษภัยจากบุหรี่มากขึ้น เนื่องจากผลการวิจัยแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การเปิดรับสื่อมวลชนทั่วไป เช่น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุ และอินเทอร์เน็ต ไม่ได้ผลเท่ากับการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเฉพาะ เช่น มีการเจาะลึกไปที่การให้ความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ แต่เพียงอย่างเดียว

2) จากผลการวิจัย ในด้านการวัดระดับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ และการวัดพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ สามารถสะท้อนให้เห็นได้ถึงความสำเร็จสัมฤทธิ์ผลในการรณรงค์ต่อต้านพิษภัยจากบุหรี่ของทางภาครัฐ เพราะถึงแม้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่อยู่ในเกณฑ์ดี แต่กลับมีจิตสำนึกในการให้ความร่วมมือหรือมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ในระดับต่ำ

ดังนั้นในการรณรงค์เพื่อการต่อต้านพิษภัยจากบุหรี่ในครั้งต่อไป จึงควรมุ่งเน้นไปที่การปลูกสร้างจิตสำนึกให้มากขึ้น

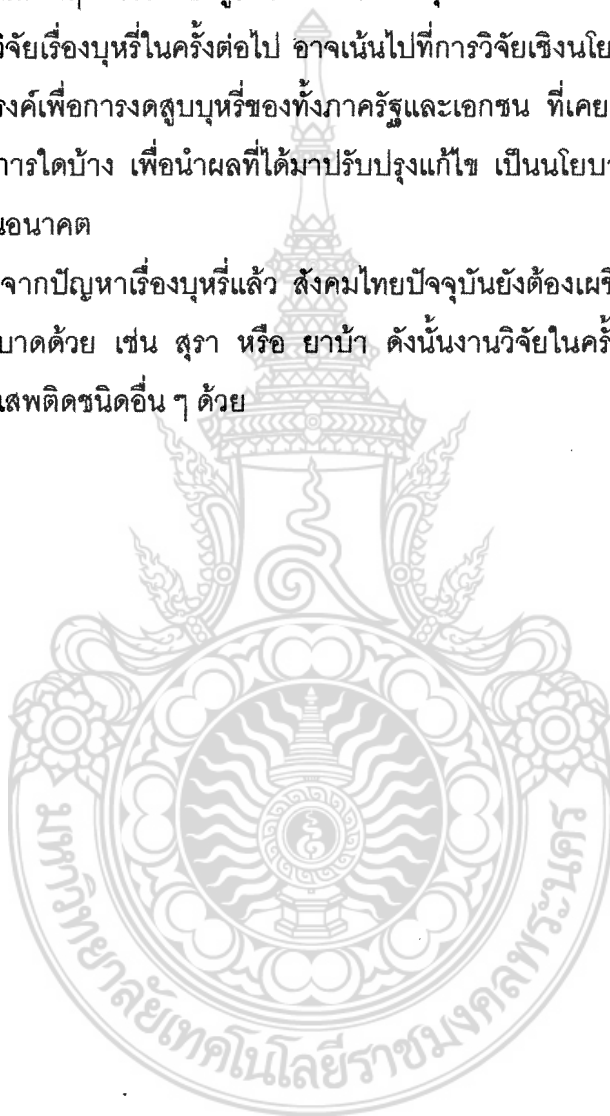
3) จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า สภาพแวดล้อมในครอบครัวของกลุ่มวัยรุ่นที่อาศัยอยู่ในครอบครัวที่ไม่มีผู้สูบบุหรี่ มีผลต่อความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่ ดังนั้นในการรณรงค์เพื่อการต่อต้านพิษภัยจากบุหรี่ในครั้งต่อไป จึงควรกระทำอย่างเข้มข้น และขยายวงกว้างออกไปถึงกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้ชิดกับผู้ที่มีความเสี่ยง ว่าจะเป็นผู้สูบบุหรี่รายใหม่ หรืออยู่ใกล้ชิดกับผู้ที่มีพฤติกรรมเสพติดบุหรี่อยู่แล้วด้วย

2. ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรที่จะทำการวิจัยเชิงทดลอง เกี่ยวกับประสิทธิผลของสื่อแต่ละชนิด ที่นำมาใช้ในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่โดยละเอียด เพื่อให้ทราบว่าสื่อชนิดใดมีผลต่อการเปลี่ยนแปลง ทั้งด้านความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรม ของผู้รับข่าวสารมากที่สุด

2) การวิจัยเรื่องบุหรี่ในครั้งต่อไป อาจเน้นไปที่การวิจัยเชิงนโยบาย โดยศึกษาย้อนหลังถึงนโยบายการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ของทั้งภาครัฐและเอกชน ที่เคยกระทำมาทั้งหมด ว่ามีข้อดีหรือข้อด้อยประการใดบ้าง เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข เป็นนโยบายการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ที่สมบูรณ์ในอนาคต

3) นอกจากปัญหาเรื่องบุหรี่แล้ว สังคมไทยปัจจุบันยังต้องเผชิญกับปัญหายาเสพติดชนิดอื่น ๆ ที่แพร่ระบาดด้วย เช่น สุรา หรือ ยาบ้า ดังนั้นงานวิจัยในครั้งต่อไป จึงควรมีการวิจัยให้ครอบคลุมถึงยาเสพติดชนิดอื่น ๆ ด้วย

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

เลขที่แบบสอบถาม.....

แบบสอบถาม

การเปิดรับสื่อ ความรู้ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วม
ในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณประโยชน์
พ.ศ. 2553 คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 1   **ข้อมูลทั่วไป**

1. เพศ

ชาย   หญิง

2. อายุ

13 – 15 ปี   16 – 18 ปี   19 – 22 ปี

3. ระดับการศึกษา

- ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา
 มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1, ม.2, ม.3)
 มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4, ม.5, ม.6)
 อนุปริญญา (ปวช., ปวส.)
 ปริญญาตรี

4. ปัจจุบันคนในครอบครัวของท่าน ที่อาศัยอยู่บ้านเดียวกัน มีผู้สูบบุหรี่หรือไม่

มีผู้สูบบุหรี่   ไม่มีผู้สูบบุหรี่

ตอนที่ 2   **คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อมวลชน**

5. ท่านดูโทรทัศน์วันละกี่ชั่วโมง

- มากกว่า 4 ชั่วโมง   2 – 4 ชั่วโมง
 1 – 2 ชั่วโมง   น้อยกว่า 1 ชั่วโมง

6. ประเภทรายการโทรทัศน์ที่ท่านชอบมากที่สุด, เรียงอันดับที่ชอบที่สุดจาก 1 ถึง 3
- ( ) ข่าว ( ) รายการความรู้ ( ) เพลง ( ) สารคดี
 ( ) การ์ตูน ( ) เกมโชว์ ( ) รายการสำหรับเด็ก
 ( ) ภาพยนตร์ ( ) รายการกีฬา ( ) ละคร ( ) สันทนาการ
 ( ) อื่น ๆ โปรดระบุ.....
7. ท่านอ่านหนังสือพิมพ์สัปดาห์ละกี่วัน
- ( ) อ่านทุกวัน ( ) อ่านเกือบทุกวัน (4 – 5 วันต่อสัปดาห์)
 ( ) อ่านบางวัน (2 – 3 วันต่อสัปดาห์) ( ) ไม่ค่อยได้อ่าน
8. คอลัมน์ใดในหน้าหนังสือพิมพ์ที่ท่านชอบอ่านมากที่สุด, เรียงอันดับที่ชอบที่สุดจาก 1 ถึง 3
- ( ) ข่าวหน้าหนึ่ง ( ) การเมือง ( ) ข่าวต่างประเทศ
 ( ) บทบรรณาธิการ บทความ ( ) การศึกษา ( ) บันเทิง ละคร
 ( ) กีฬา ( ) ความรู้รอบตัว วิทยาศาสตร์ ( ) เด็ก สตรี
 ( ) อื่น ๆ โปรดระบุ.....
9. ท่านฟังรายการวิทยุวันละกี่ชั่วโมง
- ( ) มากกว่า 4 ชั่วโมง ( ) 2 – 4 ชั่วโมง
 ( ) 1 – 2 ชั่วโมง ( ) น้อยกว่า 1 ชั่วโมง
10. ประเภทของรายการวิทยุที่ท่านชอบฟังมากที่สุด, เรียงอันดับที่ชอบที่สุดจาก 1 ถึง 3
- ( ) ข่าว ( ) เพลง ( ) รายการสันทนาการ
 ( ) สารคดี ( ) กีฬา ( ) อื่น ๆ โปรดระบุ.....
11. ท่านใช้อินเทอร์เน็ตวันละกี่ชั่วโมง
- ( ) มากกว่า 4 ชั่วโมง ( ) 2 – 4 ชั่วโมง
 ( ) 1 – 2 ชั่วโมง ( ) น้อยกว่า 1 ชั่วโมง
12. ประเภทของเว็บไซต์ที่ท่านชอบเข้าไปใช้บริการมากที่สุด, เรียงอันดับที่ชอบที่สุดจาก 1 ถึง 3
- ( ) เว็บสังคมออนไลน์ เช่น Hi5, Facebook
 ( ) เว็บกระดานสนทนา เช่น Pantip, เด็คดี
 ( ) เว็บเกมส์ออนไลน์
 ( ) เว็บข่าว เช่น ผู้จัดการ, ไทยรัฐ, เดลินิวส์
 ( ) เว็บบันเทิงประเภทรวมเนื้อหาหลากหลาย เช่น Sanook, Kapook, Hunsu
 ( ) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 3   คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเปิดรับข่าวสารณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

13. ท่านได้รับข่าวสารณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ จากสื่อต่อไปนี้บ่อยครั้งเพียงใด

ประเภทของสื่อ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมากที่สุด
โทรทัศน์					
หนังสือพิมพ์					
วิทยุ					
อินเทอร์เน็ต					
นิตยสาร/วารสาร					
โปสเตอร์					
ภาพคำเตือนบนซอง บุหรี่					
แผ่นพับ / ใบปลิว					
สติ๊กเกอร์					
หนังสือคู่มือ/จุลสาร					
พ่อ / แม่ / ญาติ					
ครู					
เพื่อน / แฟน					
เจ้าหน้าที่ณรงค์					

ตอนที่ 4   คำถามเกี่ยวกับความรู้เรื่องโทษพิษภัยจากบุหรี่

14. นิโคติน เป็นสารพิษสำคัญที่ประกอบอยู่ในบุหรี่

( ) จริง   ( ) ไม่จริง

15. บุหรี่เป็นบ่อเกิดของโรคเสื่อมสมรรถภาพทางเพศ

( ) จริง   ( ) ไม่จริง

16. การสูบบุหรี่แบบมีก้นกรองทำให้ปลอดภัยจากโรคมะเร็ง

( ) จริง   ( ) ไม่จริง

17. การสูบบุหรี่ ปลอดภัยกว่าการสูบบุหรี่
( ) จริง ( ) ไม่จริง
18. การสูบบุหรี่ที่เขียนว่า รสอ่อนหรือเบา (ไลท์หรือไมล์) จะมีความปลอดภัยมากกว่าบุหรี่รสปกติ
( ) จริง ( ) ไม่จริง
19. ผู้ไม่สูบบุหรี่ เมื่ออยู่ใกล้ผู้สูบบุหรี่ หรือสถานที่ซึ่งมีควันบุหรี่ มีโอกาสได้รับอันตรายเช่นกัน
( ) จริง ( ) ไม่จริง
20. การสูบบุหรี่ มีผลทำให้เกิดโรคต่อกระดูก และอาจส่งผลให้ตาบอดได้
( ) จริง ( ) ไม่จริง
21. ปัจจุบันสถานบันเทิงยามราตรี เป็นสถานที่สาธารณะแห่งเดียวที่ยกเว้นให้สูบบุหรี่ได้
( ) จริง ( ) ไม่จริง
22. หากสูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่ จะมีโทษปรับไม่เกิน 3,000 บาท
( ) จริง ( ) ไม่จริง
23. ปัจจุบัน มีกฎหมายห้ามจำหน่ายบุหรี่แก่เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี
( ) จริง ( ) ไม่จริง
24. หากต้องการสูบบุหรี่อย่างปลอดภัย ต้องไม่สูดหรืออัดควันบุหรี่เข้าปอด
( ) จริง ( ) ไม่จริง
25. ผู้ที่สูบบุหรี่มาเป็นเวลานาน หากหยุดสูบบุหรี่ทันทีหรือหักดิบ จะเป็นอันตราย
( ) จริง ( ) ไม่จริง
26. การสูบบารากู่ มีอันตรายน้อยกว่าบุหรี่ จึงถือเป็นทางเลือกสำหรับผู้ที่ต้องการเลิกสูบบุหรี่
( ) จริง ( ) ไม่จริง
27. การแก้ปัญหาบุหรี่อย่างถาวร ทำได้โดยการปิดโรงงานยาสูบ
( ) จริง ( ) ไม่จริง
28. การสูบบุหรี่ส่งผลกระทบต่อหญิงมีครรภ์ อาจทำให้แท้งลูกหรือคลอดก่อนกำหนดได้
( ) จริง ( ) ไม่จริง
29. ผู้หญิงที่สูบบุหรี่จัด มีโอกาสเสี่ยงเป็นโรคมะเร็งปากมดลูกสูง
( ) จริง ( ) ไม่จริง
30. ปัจจุบันอายุเฉลี่ยของคนไทยที่เริ่มติดบุหรี่ครั้งแรกคือ 18 ปีและมีแนวโน้มที่จะต่ำลงเรื่อย ๆ
( ) จริง ( ) ไม่จริง

31. นิโคตินในควันบุหรี่มีฤทธิ์กระตุ้นการบีบตัวของลำไส้ ทำให้ผู้สูบบุหรี่เคยชินหากไม่สูบ
จะถ่ายไม่ออก
( ) จริง ( ) ไม่จริง
32. การที่หลังสูบบุหรี่ผู้สูบบางรายนำหน้าหนักตัวขึ้น เพราะต่อมรับรสที่ปากทำงานดีขึ้น
จึงกินอาหารอร่อยขึ้น
( ) จริง ( ) ไม่จริง
33. จากสถิติพบว่า หากพ่อหรือแม่ติดยาหรือโอกาสที่ลูกจะติดยาด้วยมีถึงร้อยละ 70
( ) จริง ( ) ไม่จริง

ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่

34. ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ท่านสูบบุหรี่หรือไม่
( ) สูบ ( ) ไม่สูบ
35. หากท่านยังสูบบุหรี่ ท่านสูบมากขึ้นหรือไม่
( ) สูบมากขึ้น ( ) สูบน้อยลง ( ) สูบเท่าเดิม
36. ท่านเคยมีส่วนร่วมในกิจกรรม หรือให้ความร่วมมือในการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่หรือไม่
( ) เคย (ให้ข้ามไปตอบคำถามข้อ (37 – 42))
( ) ไม่เคย (ให้ข้ามไปตอบคำถามข้อ (43))

**จากข้อ 37 - 41 สำหรับผู้ที่ตอบว่าเคยมีส่วนร่วม ให้ท่านระบุความถี่ของกิจกรรมที่ได้ทำ
ต่อไปนี้**

- 37 ให้คำแนะนำ / ตักเตือน / ชักชวนผู้ที่สูบบุหรี่ ให้เกิดการลด ละ เลิกบุหรี่ ป้อยครั้งเพียงใด
..... 1) นาน ๆ ครั้ง ..... 2) ป้อยครั้ง
..... 3) สม่ำเสมอ
38. บริจาคเงินให้กับองค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับการรณรงค์เพื่องดการสูบบุหรี่ ป้อยครั้งเพียงใด
..... 1) นาน ๆ ครั้ง ..... 2) ป้อยครั้ง
..... 3) สม่ำเสมอ

39. ช่วยเผยแพร่เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่บ่อยครั้งเพียงใด
 ..... 1) นาน ๆ ครั้ง ..... 2) บ่อยครั้ง
 ..... 3) เสมอ
40. เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ เช่น วึ่ง / เดิน รณรงค์
 ..... 1) นาน ๆ ครั้ง ..... 2) บ่อยครั้ง
 ..... 3) เสมอ
41. หาดความรู้เกี่ยวกับโทษภัยของบุหรี่ และวิธีป้องกัน รวมถึงวิธีในการเลิกบุหรี่แบบใหม่ ๆ
 ..... 1) นาน ๆ ครั้ง ..... 2) บ่อยครั้ง
 ..... 3) เสมอ
42. เหตุผลที่ทำให้ท่านเข้าไปมีส่วนร่วมกับการรณรงค์ โปรดเรียงอันดับที่ชอบที่สุดจาก 1 ถึง 3
 ( ) เพราะตนเองติดบุหรี่ และต้องการเลิกสูบบุหรี่อยู่แล้ว
 ( ) อยากให้บรรยากาศ สภาพแวดล้อมดีขึ้น
 ( ) เห็นถึงโทษพิษภัยของบุหรี่
 ( ) อยากใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
 ( ) อยากช่วยเหลือสังคม
 ( ) อื่น ๆ โปรดระบุ.....
43. หากตอบว่าไม่เคยมีส่วนร่วมกับการรณรงค์ ท่านมีเหตุผลเพราะ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 ( ) ไม่ค่อยมีเวลา
 ( ) ติดเรียน
 ( ) คิดว่าการรณรงค์ไม่เกี่ยวข้องกับตนเอง
 ( ) ไม่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมการรณรงค์
 ( ) สถานที่จัดกิจกรรมอยู่ไกล ไม่สะดวกในการเดินทาง
 ( ) ไม่มีแรงจูงใจที่มากพอ
 ( ) กิจกรรมที่จัดไม่น่าสนใจเพียงพอ
 ( ) เพราะคนใกล้ตัวที่ติดบุหรี่ เช่น แฟน หรือ เพื่อน ห้ามไม่ให้ไป
 ( ) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาใช้เวลาตอบแบบสอบถาม

ตัวอย่าง สื่อโปสเตอร์รณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ (1)

ตัวอย่าง สื่อโปสเตอร์รณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ (2)

บรรณานุกรม

หนังสือ

กาญจนา แก้วเทพ. สื่อสารมวลชน ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: เอดิสันเพรส โปรดักส์, 2541.

กาญจนา แก้วเทพ. การวิเคราะห์สื่อ แนวคิดและเทคนิค. กรุงเทพมหานคร: เอดิสันเพรส โปรดักส์, 2541.

ประมะ สตะเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์, 2546.

ประกิต วาทีสาธกกิจ. ภาพคำเตือนบนซองบุหรี่. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิธรรรงค์ เพื่อการไม่สูบบุหรี่, 2550.

ประกิต วาทีสาธกกิจ. 50 คำถาม สำหรับผู้สูบบุหรี่และไม่สูบบุหรี่. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิธรรรงค์ เพื่อการไม่สูบบุหรี่, 2550.

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. การวิเคราะห์ผู้รับสาร. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

วิทยานิพนธ์

เพ็ญจันทร์ สุธีพิเชษฐกุล. "ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกำรเปิดรับสื่อ ทักษะคิด และพฤติกรรมในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ : ศึกษาเฉพาะกรณีข้าราชการกรุงเทพมหานคร"
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.

พรทิพย์ บุญนิพัทธ์. “พฤติกรรมกรเปิดรับสื่อ ความรู้ ทักษะคติ และพฤติกรรมกรไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในวันที่ 17 พ.ย. 2539 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง” วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

วัลลภา เพ็ชรวิไลประเสริฐ. “การรับรู้ ทักษะคติ แนวโน้มพฤติกรรมกรเข้าร่วมโครงการฝากบ้านกับตำรวจของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร” รายงานโครงการเฉพาะบุคคลวารสารศาสตร์บัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, 2547.

วิยะดา ชาวอ่อน. “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสารการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ ทางวิทยุโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ กับความรู้ ทักษะคติ และพฤติกรรมกรมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ของเยาวชน : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาชายสถาบันราชภัฏนครปฐม” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม 2542.

วิศิษฐ์ ศิลปสุวรรณชัย. “บุหรี : การเบียดขับสู่ภาวะต้องห้าม” วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยามหาบัณฑิต (มานุษยวิทยา) คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544.

สุชาดา เมธีคุณาภรณ์. “การศึกษาการรับข่าวสารการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ของเยาวชน : ศึกษาเฉพาะกรณีสมาชิกชมรมเยาวชนปอดสะอาด มูลนิธิหมอชาวบ้าน” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.

รายงานการวิจัย

เกรียงไกร พัฒนกุลโกเมธ. “ทักษะคติและความพึงพอใจของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อสื่อรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่ ที่ใช้กลยุทธ์การรณรงค์ด้วยความกลัว” รายงานการวิจัยคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร, 2552.

วณนที อัจฉิตชัยรัตน์. "การเปิดรับภาพลักษณ์ศิลปินเพลงร็อกในสื่อโทรทัศน์กับทัศนคติต่อการแต่งกายของนักศึกษาชายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร" รายงานการวิจัยคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร, 2552.

บำรุง สุขพรรณ. "การศึกษาการเปิดรับข่าวสารจาก "สื่อ" และความรู้ของนักศึกษาต่อการสร้างจิตสำนึกในการป้องกันอันตรายจากยาเสพติดตามแนวยุทธศาสตร์ชาติ" รายงานการวิจัยคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2550.

วารสาร

Smart. มุลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่. ฉบับที่ 111, 2552.

Smart. มุลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่. ฉบับที่ 112, 2552.

BOOKS

Melvin L. De Fleur and Sandra J. Ball-Rokeach. Theories of mass communication.
New York: Longman, 1989.

ข้อมูลจาก เว็บไซต์ ไซต์ เว็บ

<http://www.ashthailand.or.th>

<http://www.thaihealth.or.th>

ประวัติการศึกษา

หัวหน้าโครงการวิจัย

ชื่อ นายเกรียงไกร พัฒนกุลโกเมธ
 วันเดือนปีเกิด 5 ธันวาคม 2520
 วุฒิการศึกษา วารสารศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2549
 ศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกนิเทศศาสตร์ (การโฆษณา)
 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร พ.ศ. 2542

ผู้วิจัยร่วม

ชื่อ นายทิตติพงษ์ สุทธิรัตน์
 วันเดือนปีเกิด 1 ตุลาคม 2522
 วุฒิการศึกษา วารสารศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2550
 บริหารธุรกิจบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2544

